UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

S ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Sultia q̃ttuoꝛ modis dignoſcit̃. Aut cũ non venerit in men
tẽ qꝺ opꝫ. Aut ſi venerit: nõ tenere. Aut bonũ ꝯſiliũ non ad-
mittere. Aut malũ admittere. Hic Heſiodus ecõuerſo. Opti
mus ille q̃dẽ q̄ ꝑ ſeſe oĩa noſcẽs ꝓceptoꝛ ſuus ipſe ſibi melio
ra peregit. rurſus ⁊ ille bonꝰ monitus q̄ recta ſequet̃ ⁊ non
ipſe ſapit neq̃ credit recta monẽti: hic nullã in ꝑtẽ vtilis ẽ.
Stypticus idem quod ſtrictiuus ab ςυφω obturo ſtringo.
Stymma ẽ ſpiſſamẽtũ ⁊ domitura vnguẽti: vt inq̃t Dioſcorides.
Stymphalus lacus in arcadia in cuiꝰ ripis erat Stymphalũ op
pidũ. Ouid. li. ij. faſ. Teſtis erit pholoe teſtes ſtymphalides
vnde. A ſtymphalo lacu ſtymphalides aues appellatę ſunt
tantę magnitudinis: vt ſolis radios obumbꝛare dicerentur
oẽm arcadiam deuaſtãtes. Hier. Cerberũ ⁊ ſtymphalidas
narrãt fabulę poetaꝝ. A ſtymphalo oppido. fit Stymphali-
us. a. um. ⁊ ſtymphalides. idis. Hiero. ꝯ Ioui. Ariſtoclides.
Orcomeni tyrãnus adamauit virginẽ Stymphalideꝫ quę
cũ patre occiſo ad templũ dianę conceſſiſſet: ⁊ ſimulachꝛum
eius teneret nec vi poſſet auelli in eodẽ loco cõfoſſa eſt Ob
cuius necem tanto oĩs arcadia doloꝛe cõmota eſt: vt belluꝫ
publice ſumeret: ⁊ necem virginis vlciſceretur.
Styx. gis generis fę. ꝓpꝛie męſtitiã deſignat. ςυγνός. n. triſtis
dr̃. ςυγναζω męreo. vel dr̃ ab ςυγω timeo. odi ꝙ terroꝛi
oĩbus ſit. Virg. Stygiãq̃ paludem dij cuius iurare timẽt ⁊
fallere numẽ. Fingit̃ a poetis ꝙ ſit infernalis palus cum ſit
fons in arcadia exitioſus aĩalibꝰ cuius aqua ilico necat ex ni
mio frigoꝛe: vtpote cũ perfluens ipſa ſtatim lapideſcat. Tra
dunt hac aqua ęs ferrum erodi ⁊ oĩa vaſa in ea miſſa frangi
pꝛęter coꝛnea. Eſt ⁊ alia palus in ęgypto iuxta memphim
quã veteres ſtyga vocauere. Hinc Stygius. a. um. Seneca
hic ſęuus vmbꝛas territat ſtygius canis. Ariſtophanes au-
tem in ea comędia quę βατραχος εγγράφεται ενταυ-
θευ αυλωμτισοι περιεισι πνοη οψεῖτε φως κάλ-
λισομ ωσπερ ενθάδε και μυρριvωνας και οι ασο-
νςευδαιμονας ανδρωμ γυναικωμ καὶ κροτομ χει-
ρων πολυν. nam ſtyx pꝛoxima eſt elyſio.

S ante V

Suauis: dulcis a quo ſuauitas ⁊ ſuauitudo ꝓ dulcedine. Pla.
Suauitudo mea. Quoꝝ contraria ſunt inſuauis auſterus
aſper. Inſuauitas inſuauitudo. Aduerbia ſuauiter inſuaui-
ter. Suaue ⁊ inſuaue. Virg. ⁊ ſuaue rubens hyacinthus.
Suadeo. es. ſi. ſum. ſm̃ nãm biſyllabũ eſt lꝫ multi triſyllabũ pu
tent. Qꝺ ⁊ ſi inueniat̃ ſolutio dicẽda eſt a ſuaue ⁊ do cõpo-
ſitũ eſſe quidã arbitrant̃. hꝰ eſt ſuaue dico. Eſt. n. ſuadere ac-
cõmodatis ⁊ ſuauibꝰ v̾bis aliquẽ in opinionẽ noſtrã induce
re conari hoc eſt hoꝛtari aliquẽ ad id qꝺ intẽdimus. Cuius
ꝯ̃rium eſt diſſuadere. De perſuadeo ſupꝛa habitum eſt.
Suadela. pe. pꝛo. ſuaſio dicitur.
Suaſoꝛius. a. um. qꝺ ad ſuadendũ ꝑtinet: vt Suaſoꝛi munus. i.
offĩm ſuadẽdi. Et ꝑs deliberatiua a rhetoꝛicis ſuaſoꝛia dr̃.
Suaſum coloꝛ ex ſtillicidio fumoſo in veſtimento albo. Sunt
⁊ qui omnem coloꝛem ſuaſum velint appellari. quod quaſi
perſuadeatur in alium coloꝛem tranſire.
Suauium. quod ⁊ ſauium dicitur per diminutionem. ii. volup-
tas dicitur. Teren. O thais meum ſuauium.
Suauioꝛ. aris. ⁊ Suauioꝛ ſignificat cum voluptate aut pꝛegau-
dio oſculoꝛ. Catul. Ad Veranium lucidũ os oculoſq̃ ſua-
uiaboꝛ. De hoc etiam in Diſſauioꝛ.
Suapte ſua ipſius nã. ⁊ Suopte ſuo ipſius. ſicut Meopte meo
ipſius Ci. li. j. tuſ. Terręna ⁊ humida ſuopte nutu ⁊ ſuo pon
dere ad pades angulos in terram ⁊ in mare ferantur.
Sub pꝛepoſitio ⁊ ſepat̃: ⁊ cõponit̃. Sepata aliq̃n denotat tp̃s ⁊
actõ iũgit̃. ſig̃tq̃ circa vel per. Vir. Sub lucẽ expoꝛtant ca-
lathis. i. ꝑ lucẽ ſeu adueniente luce. Aliq̃n ponit̃ pꝛo In vt
Sub idem tp̃s ſub eandẽ hoꝛam. i. in eodẽ tp̃e in eadẽ hoꝛa.
Quãq̃ ⁊ ꝑ idẽ tp̃s ⁊ ꝑ eãdẽ hoꝛã vel circa idẽ tp̃s ⁊ circa eã
dem hoꝛã exponi poſſit. Li. Vtrinq̃ legati fere ſub ideꝫ tp̃s
ad res repetẽdas miſſi. Sue. de Aug. Sub hoꝛã pugnę tam
arcto repente ſomno deuictus vt ad dãduꝫ ſignũ ab amicis
excitaret̃. Aliq̃n ꝓ ſtati poſt. vt Sub hęc verba. Ci. planco
Sub eas aũt reddite ſunt. Aliq̃n ſig̃t ad locuꝫ ⁊ ꝓ añ ſumit̃.
Vir. Poſteſq̃ ſub ipſos nitunt̃ gradibus. Aliq̃n in loco et
ꝓ ſubter capit̃ cõſtruiturq̃ cũ abltõ. Ideꝫ li. viij. Arma ſub
aduerſa poſuit radiantia quercu. Itẽ cuꝫ abltõ accipit̃ ꝓ in.
vt apud eũdẽ. Nãq̃ ſub ingẽti luſtrat dũ ſingula tẽplo. Itẽ
ꝓpe. vt Quo deinde ſub ipſo ecce volat. Itẽ ſig̃t cũ vt Sub
ſarcinis. i. cũ ſarcinis. Cõpoſita ⁊ plęrũq̃ locale ſignificatio-
nem retinet q̃ illi ꝓpꝛia eſt vt ſubeo ſuppono. i. ſubter. In-
terdũ ſignificat infra vt caudã remulcens ſubiecit pauitateꝫ
ſyluaſq̃ petiuit. Interdũ diminutionẽ vt ſubdubito ſubira
ſcoꝛ. i. aliquãtulũ. Eſt enim vt Do. inq̃t temperamẽtuꝫ plenę
pꝛonũciatiõis. Interdũ ſig̃t ſupꝛa vt coꝛpoꝛa ſaltu ſubijciũt
in equos. ſ. ſupꝛa iaciũt. Interdũ ꝓſpere: vt Succedit. Inter
dum poſt vel q̃ pꝛimũ: vt ſubſequoꝛ. Interdum ꝯ vel ꝓpe:
vt Subſiſto Cęſar. Audacius ſubſiſtere: nõnunq̃ ⁊ nouiſſi
mo agmine ꝑlio noſtros laceſſere. Interdũ pꝛudẽter ſeu di-
ligẽter: vt ſubſeruio. Interdũ in pꝛomptu vt q̃ũo ratio non
ſubeſt. Interdũ latẽter. vt ſuppilo. Interdũ ſenſim: vt ſurre
po. Interdũ. Adhuc Liui. Tanq̃ ſpẽs ſubeſſet. Cõponitur
aũt fere cũ oĩbus lr̃is. A. vt ſubaro. B. vt ſubbibo. C. vt ſuc
cido. D. vt ſubdo. E. vt ſubeo. F. vt ſuffero. G. vt ſuggero.
H. vt ſubhaſto. I. vt ſubiũgo. L. vt ſubleuo. M. vt ſubmo
ueo. N. vt ſubnecto. O. vt ſuboꝛioꝛ. P. vt ſuppono. R. vt
ſurripio. S. vt ſubſanno. T. vt ſubtraho. V. vt ſubuenio.
Sed quotiens ſubiungit̃ vocalibus. vel. b. d. h. l. n. s. t. rema
net. b. integra in alijs mutat̃. b. in litteram ſequentem. niſi id
ſubrideo. ſubꝛogo. ſubꝛuo. Suſtineo vero ſuſpiro ſuſpicoꝛ.
ſuſpicio ſuſtuli ſuſtollo ⁊ hmõi ſine. b. ſcribẽda ſunt. qꝛ non
a ſub ſed a ſuſum ſiue ſurſum compoſita ſunt.
Sub coꝛona venũdari captiui dicebant̃ qꝛ coꝛonati vẽdebant̃.
Subiugum dicebant̃ hoſtes eſſe qꝛ duobus haſtis in terra de-
fixis: tertiaq̃ ſuper ligata inermes ſub ea trãſire cogebant̃.
Sub manu vulgaris locutio: ⁊ ſig̃t ſtati: tpiſq̃ momẽtuꝫ q̃ſi de
manu in manũ. Seneca li. x. epi. ad lucil. Cõſilium naſci ſub
die dꝫ ⁊ hoc quoq̃ tarduꝫ eſt nimis ſua manu quoq̃ quod
aiunt cõſiliũ naſcatur. Sue. de augu. Et quo celerius ac ſub
manu annũciari cognoſciq̃ poſſet quod in ꝓuincia quaq̃
gereretur: iuuenes pꝛimo modicis interuallis per militaris
vias dehinc vehicula diſpoſuit.
Sub vitem haſtas iacere dicebatur veles cũ ſub manum ſur-
ſum haſtam mittebat Sub vitem pꝛęliari milites diceban-
tur cum ſub vinea militari pugnabant. Sub vineam iacere
cum adſtantibus centurionibus ſudes iacere cogebantur.
Subactus. a. um. Vide in dictione Subigo.
Subagito. as. ſignificat. Ineo. Plau. Dum ille meretriceꝫ ſub-
agitat: ego quieſco.
Subaquaneꝰ. a. um. qꝺ ſub aq̃ manet vt ſcopulus ſubaq̃neus.
Subalaris. ⁊ hꝰ ſubalare. qꝺ ſub alis ẽ. Vñ ſcribit lãpꝛi. Helio-
gabalũ ſolitũ fuiſſe in accubitis hr̃e plumas ſubalares.
Subcerniculũ farinarium cribꝛum qꝺ fit e ſetis equoꝝ: quẽad-
modum excuſſoꝛiuꝫ ⁊ pollinariũ fit elino. Excuſſoꝛia cribꝛa
ſunt quibus furfur ſecernitur. Polinaria quibus polẽ. hoc
eſt groſſioꝛ puluiſculus farinę diuiditur.
Subcinericius. a. um. quod ſub cinere coquitur. Vnde ſubcine
ricium panem legimus.
Subdo ſubdis. ſuppono ſubijcio. Cato de re ruſti. Ignem ſub-
dito. vbi bullabit vinum ignem ſubducito. Et ſubdere ſub-
iungere. Quintil. His dictis ⁊ alia ſubdidit.
Subditus. qui alicuius imperio ſubiectis eſt ſubditũ etiaꝫ par-
tum dicimus ſuppoſituꝫ. hoc eſt ſublatũ ab ea muliere quę
peperit: ⁊ alteri appoſitũ. Item apud iuriſcõſultos ſubditũ
teſtamentum dr̃: cum vero teſtõ occultato aliud clã fuit ap-
poſitum. Subditus iudex qui loco moꝛtui datur.
Subditiuꝰ q̄ ſubditus ẽ. Plau. i am. Subditiuꝰ eccũ exit foꝛas.
Subdititius. ſuppoſititius. Vnde a Plauto Iuppiter dictꝰ eſt.
Amphitrio non modo verſus cenſoꝛia quadaꝫ virgula no-
tare ⁊ libꝛos qui falſo viderẽtur inſcripti tanq̃ ſubdititios
ſummouere familia permiſerint ſibi.

Subdolus.pe.coꝛ.occulte decipiens.

Subdio aliquid eſſe dicimus quod nõ eſt ſub tecto.ſed in nudo ⁊ ſub cęlo.Aliter dr̃ ſub ioue ab eo qđ greci τοὺ Διά dicunt.Hoꝛa.li.car.Uitãqꝫ ſubdio ⁊ trepidus agat.hinc ſubdialia pauimenta ⁊ ſubdiales deambulationes q̃s. Uictr. gręco vocabulo vocat hypetras.

Subdiale qđ ſubdio permanet.i.ſub aere.Ply.Illa ſup terraꝫ ex ſubdialibus patris cędit.hęc ex obꝛutis ſubdialia a gręcis pꝛimo habita q̃bus cõtegerẽtur domus ex tunſa teſta ⁊ pedali craſſitudine fiſtucata.Terracium nunc appellatur.

Subduco.is.pe.ꝓ.ſubter duco.Interdũ ſubtraho Cato.Igneꝫ ſubdito:vbi bullabit vinũ ignẽ ſubducito.Sunt.n.ꝯria ſubdo ⁊ ſubduco Iuue.Et nos ꝗ manũ ferulę ſubduximus.Interdũ ſurripio.Uirgi.⁊ ſuccus pecoꝛi ⁊ lac ſubducit̃ agnis. Interdũ ſurſuꝫ duco leuo extollo. Idẽ Qua ſe ſubducẽ colles incipiũt.Hic ſubducẽ naues dicimus in terrã trahere ꝙ terra mari altioꝛ ſit ſicut e ꝯrio deducere in mare e t̃ra ducere.Idẽ.Quaſſatã vẽtꝭ liceat ſubducẽ claſſẽ.Plau.i caſ.Ibo intro vt ſubducã naui rurſũ in puluinariũ. Interdũ ſubducere cũ h̃ noie rõ ſig̃t ꝯputare calcular̃.C.lẽtulo.Rõnibuſqꝫ ſubductis ſũmã feci cogitationũ mearum.Plau.in cap.

Subducã ratiunculã quãtillũ argentum mihi apud trapezitam ſiet.Et ſubducere eſt furtim ſubtrahere. Idẽ in cur. Propino magnũ poculum.ille bibit caput ponit cuꝫ doꝛmiſcit ego ei ſubduco in anulum.Sal.Pꝛęterea ex gregarijs militibus quẽqꝫ armalũ in ꝑma acie ſubducit.i.exhibit ⁊ alibi locat.

Subeo.is.iui.vel ſubijcitũ.Ingredioꝛ.Cęſar.cõ.j.q̃ iter annos q̃ttuoꝛdeci tectũ nõ ſubijſſent.Lac.Siue ṽtutes iſeras vitia ſua ſpõte decedent ſiue vitia eximas ṽtutes vltro ſubibunt. Paſſiuũ ꝓtulit.Iuue.Qđ ſi ſubeunt̃ ꝓſpa caſtra.Et ſubire eſt ſuſcipe aut pati vt ſubeo piculũ ſubeo crucẽ:moꝛtẽ Ci.li. iiij.of.Qui retinẽdi officij cã cruciatus ſubierit.vltro.Idem Succreſcere.Uirgi.Ne ſubeãt herbę:neu puluẽ victa fathiſcat.Itẽ in memoꝛiã venire.Et cũ dtõ mõ.cũ actõ ꝯſtruitur. vt ſubijt mihi.Curti⁹Sera pnia ſubijt regẽ.i.in mẽtẽ vel in memoꝛiã venit.Itẽ ſubdere ſupponẽ.Uir.li.x.ęneas ſubijt mucronẽ ipmqꝫ moꝛãdo ſuſtinuit.Itẽ Extolli.Ply.Sed hi rõnẽ afferũt ꝙ leuiſſima ſit imbꝛiuꝫ ciſternaꝝ aq̃ vt q̃ ſubire potuerit ⁊ pẽdere in aere.Idem.Nec leuitatis in pluuia aq̃ argumẽtũ eſt ſubijſſe eã in cęlũ cuꝫ ẽt lapides ſubijſſe appareat.itẽ ſuccedere.Uar.in quaꝝ locũ ſubierũt inq̃linę impietas ꝑfidia ĩpudicitia.Itẽ rñdere ſeu reſiſtere.Ci.in ver.Diuinatõe poteris ne oꝛõnẽ ei⁹ſubire.Itẽ Aggredi Hie. Nũc depcoꝛ deſideri chariſſime qꝛ me tñ opus ſubire feciſti.

Subfibulum.Uide in dictione Fibula.

Subhaſtare.ẽ ſubhaſta mittere hoc eſt ꝑ auctionẽ vendere.haſta.n.erat virga q̃ dabat̃ cũ ptãs alicui daret̃ de aliq̃ merce.

Subigo.is.pe.coꝛ.ſig̃t Cogo Sal.Ambitio mltos moꝛtales falſos fieri ſubegit.Qñqꝫ ſubigere ẽ ſubijcẽ domare.Idẽ Poſtea võ q̃ꝫ i aſia Cyrus in gręcia lacędemonij ⁊ athenienſes cępe vꝛbes atqꝫ natões ſubigere.Qñqꝫ ſũmittere.vt ſubige ſub arboꝛe pec⁹.Qñ Acuere.Uir.li.vij.Pars lenes clypeos ⁊ ſpicula lucida tergũt aruina pĩgui:ſubigũtqꝫ ĩ cote ſecures Qñqꝫ Attrectare agitare.Cato Farinã in moꝛtariũ indito: aquã paulatĩ addito ſubigitoqꝫ pulchꝛe.Qñqꝫ bñ arare bñ colẽ.Uir.Añ iouẽ nulli ſubigebãt arua coloni.Col.li.ij.Sequit̃.vt tꝑa quoqꝫ ſubigẽdi arui ꝑcipiam⁹.Ci.ꝑ trãſlatiõeꝫ li.ij.de oꝛa.ꝑ exercẽ poſuit.Subacto mihi ĩgenio op⁹ eſt. vt agro nõ ſemel arato ſꝫ nouato ⁊ iterato.Qñqꝫ ſuffodẽ.Uir. li.ij.Ge.Tñ hęc quoqꝫ ſi q̃s inſerat aut ſcrobib⁹ mãdet mutata ſubactis.Qñqꝫ ſubagitare.Ci.Gallã ſubigo.Qñ ſurſuꝫ agere.Et tunc a ſuſ.qđ ſig̃t ſurſum cõponit̃.Uir.li.j.ge.Nõ alter q̃ꝫ qui aduerſo vix flumine lembũ remigijs ſubigit. A ſubigo ſit aliud compoſitũ.Pꝛoſubigo de quo ſupꝛa.

Subijcio.is.pe.coꝛ.ſuppono.Uirgi.Et ramea coſtis ſubijciunt fragmẽta. Et illud ſubijciẽtibus pꝛunas inſultat leuita xp̃i. Aliqñ ſubiugo.Ci.tot ſibi populis repente ſubiectis.Aliqñ ſurſum iacio.Uir.Et coꝛpoꝛa ſaltu ſubijciunt inequos.

Subices.pe.coꝛ.dñr ſubiecti.Enni⁹. Ergo deũ ſublimis ſubices humidus vnde oꝛit̃ imber ſonitu ſęuo ⁊ ſtrepitu.

Subiecto.as.ſępe ſubicio.Uir. Nigrãqꝫ alte ſubiectat arenaꝫ.

Subiacto.as.ſępe in altum iacto. qđ ſit cũ in areis frumenta a paleis ſecernunt̃.Uar.His tritis opꝫ e terra ſubiactari vallis aut ventilabꝛis cũ ventus ſpirat⁹lenis.Ita ſit vt quod leuiſſimũ eſt in ea atqꝫ appellatur acus euannat̃ foꝛas:ac frumentum quod eſt ponderoſum purum veniat.

Subitus.a.um.a Subeo.is.idem quod repentinus.Uirg.cum ſubito aſſurgens fluctu nimboſus oꝛion.Hinc Subito aduerbium.Mar.Nam ſubito collapſa ruit.

Subitarius.a.um.repentinus lꝫ qñqꝫ pꝛo ex tꝑali qñqꝫ ſumatur Gel.Quid ſibi vellet ſubitaria dictio.

Subitaneus.a.um.eo mõ dr̃ quo ſubitari⁹:vt ſubitanea moꝛs.

Subitat⁹.a.um.qđ eſt ſubito mutatũ.Cypꝛi.ad Coꝛ. Steterũt foꝛtes ⁊ ipſo doloꝛe pnię facti ad ꝑliũ foꝛtioꝛes vt appareat nuper ſubitatos eſſe ⁊ nouę atqꝫ ſuetę rei pauoꝛe trepidaſſe

Subĩde cũ accẽtu ĩ añpe.ſig̃t deĩn vl̃ ſtatĩ p⁹.Hoꝛ.Si r̃cte dicet ꝑmũ gaudẽ ſubĩde ꝑceptũ h̃ aucul̃ĩſtillar̃ memẽto Li.Uno alt̃oqꝫ ſubĩde ictu vẽtrẽ atqꝫ ĩguina hauſit.Int̃dũ ſig̃t freq̃nter ſiue vt ꝓpꝛie dicã idẽtidẽ h̃ ẽ crebꝛo cũ quodã iteruallo. Sue.Tibe.Leua nã ne i puero q̃dẽ latuit q̃ Theodoꝛ⁹ Gadare⁹ ⁊ ꝓſpexiſſe ꝑm⁹ſagacit̃ ⁊ aſſimilaſſe aptiſſime viſus ẽ ſubinde i obiurgãdo appellãs eũ lutũ a ſanguine maceratũ.

Subiugo.as.pe.coꝛ.debello ⁊ imperio meo ſubijcio q̃ſi ſubiugo pono. Lact.li.iij.totũ hoĩeꝫ aliene ditioni ſubiugauerũt.

Subiugalis.ſubiugo aſſuetus. ⁊ domitus.Unde pullus ſubiugalis in euphonio legitur.

Subiungo.is.addo.Uñ ſubiũctiuus modus dictus eſt qꝛ ſubiungit̃ alteri ṽbo.Nã ęget aliq̃ re vt impleat ſñiam vt ſi dico.Cũ clamẽ q̃re me tacere dicis.Iõ ergo ſubiunctiuus modus dictus eſt qꝛ ei cõiũgit̃ aliq̃d vt ſñia locutiõis plena ſit.

Sublaboꝛ.pe.pꝛo.ſig̃t ꝑtereo ſiue latenter decurro aut fugio.

Sublabꝛo.as.pe.coꝛre.intra labꝛa mitto. Neuius iam ego illis ſubiens ſublabꝛabo eſui illud ſynciput.

Sublego.is.pe.coꝛ.furto aliquid ſurripio.Uirg.Uel quę ſublegi tacitus tibi carmina nuper.

Sublego.is.pe.pꝛo.ſubſtituo.Iuſti.li.iij.Senatui cuſtodiã legum populo ſublegandi ſenatũ vel creandi quos vellet magiſtratus poteſtatem permiſit.

Subleſta infirma leuia friuola debilia.Plau.in perſa.Grauioꝛ pauper fides.ſubleſtioꝛ.Idem dixit vinum ſubleſtiſſimum qꝛ infirmos facit vel coꝛpoꝛe vel animo.

Subleuo.as.pe.coꝛ.alleuio auxiliũ p̃ſto defendo.Ci.zophyrus qui ſe naturã cuiuſqꝫ ex foꝛma ꝓſpicere pꝛofitebat̃ deriſus a cęteris eſt q̃ illa in ſocrate vicia non agnoſcebant.quę ipſe ex illius aſpectu multa collegerat.Ab ipſo aũt ſocrate ſubleuatus cũ illa ſibi ingenita ſed rõne a ſe deuicta dicẽt.Et ſubleuare ſurſum leuare.ſuſtẽtare.Sue.de Ueſpa.Aluo repẽte vſqꝫ ad defectionẽ ſoluta impatoꝛẽ ait ſtanteꝫ moꝛi opoꝛtẽ. dũqꝫ ſurgit ac nititur inter manus ſubleuantiũ extinct⁹ eſt.

Subligo.as.pe.coꝛ.ſubtus ligo.Unde ⁊ ſubligaculum.

Subligar.pe.coꝛ.ſiue ſubligaculũ dr̃ quo pudẽdę ꝑtes obtegũtur.Mar.Tecta tñ nõ ac qua debes ꝑte lauaris.ſi pudoꝛ eſt transfer ſubligar in faciem.Ci.li.de offi.Scęnicoꝝ mos tantam hꝫ vetere diſciplina verecũdiam vt in ſcęnam ſine ſubligaculo pꝛodeat nemo. Dr̃ ⁊ ſuccinctoꝛium Femoꝛale. Feminale.Campeſtrę.bꝛacha.perizoma ⁊ lumbare.

Sublimis.pe.ꝓ.in altũ eleuat⁹.a limine ſupioꝛe dict⁹ qđ ſupꝛa nos eſt.Uir. Ipſa paphos ſublimis abit.Col.lib.ij. Igit̃ in opere boues arcte iũctos h̃re ꝯuenit quo ſpecioſius ĩgrediãtur ſublimes ⁊ elatis capitib⁹.Hinc ſublimitas exaltatio.

Sublimo.as.exalto in altũ mitto vadone.Ennius Sol qui cadentem in cęlo ſublimat facere. Aug.lib. vij.cõ. Augebatur diuitijs ſublimebatur honoꝛibus.

Sublino.is.pe.ꝓ.aliquantulũ tingo ſeu noto.Coꝛ.Cel. Idem quoqꝫ vmbilico ſublitũ facit.Inde ſublitio q̃ eſt q̃ſi pꝛimũ tectoꝛiũ ⁊ fundamẽtũ coloꝛis ei⁹quẽ reddi volum⁹ĩductione manus vltima.Aliqñ Illudo.⁊ pꝛo ridiculo habeo. Tractum a genere ludi quo doꝛmiẽtib⁹ hoꝛa pingunt̃, vt apud

Plautum in aul. Ab ſublevit mihi os peſſime.
Subluco.as.pe.p.a luco ſigt rāos arboꝝ ſupputo ⁊ veluti ſubt⁹lucē mitto. Cōlucare āt ē ſuccīſis arborib⁹ lucū luce ipleꝛ.
Subluo.is.expurgo.
Sublicius pons romę.hoc eſt ligneus.qm̄ ſine ferreo clauo cōſtructus fuerat vt meminit Ply.li.xxxvj.
Subnecto.is.ſubligo appendo ſubſcriboue. ſignificat ſubneruo.as.Uide in dictione Neruus.
Subnitor. pe.p.ſuffulcio.Uide in dictione Nitor.
Subo.as.ſubare dr̄ ſues cū libidinem exercēt aut appetūt q̄ꝫuis ⁊ ad alia aīalia ēt ad hoīes transferaꝛ. Hor. Iāq̄ꝫ ſubādo te cubila tectaq̄ꝫ rūpit. Ariſ.lib.de aīali.vi. Ita ſubare dr̄ in ſuibus quēadmodum ęq̄ libidine ſtimulate dr̄ equire. Tertul.in Apolegetico ſcribit Iouez fęde ſubantem in ſororem fuiſſe.i.libidinantem ⁊ rei venereę inhiantem.
Suborno.as.aliquātulū orno.hoc eſt honoro ſiue laudo. Plācus Ciceroni. Tu Cicero qđ adhuc feciſti idez p̄ſta vt vigilanter neruoſeq̄ꝫ nos qui ſtamus in acie ſubornes. Et ſubornare eſt latēter ſeducere. Gel. In caput meum ſubornauit.
Subrideo latenter vel aliquantum rideo vel riſus ſigna oñdo Uirg. Olli ſubridens hoīum fateorq̄ꝫ deorum.
Subrogo.p.cor.ſubſtituo. Aug.lib.iij.ci.dei. Lucre.quoq̄ꝫ q̄ in locum bruti fuerat ſubrogatus morbo abſumptus eſt.
Subruo.is.cū impetu ſub ingredior. Aliqñ parum vel aliquantulum vel latenter ruo. Et hoc ex vi prępoſitionis ſub. Aliquādo effodio. Seneca ſubruūt terraz theſauros quęritant.
Subrumi dicti ſūt agni q̄ adhuc ſūt ſub māma q̄ rumis a veterib⁹ dicebaꝛ. Inde ſubrumari qđ ē ſub ruma.i. māma ſummittere. Col.li.viij. Diligēti cura ſeruādꝫ eſt vt eſt in ſuis quottidie mr̄ibus ⁊ alienis nō amātib⁹ agni ſubrumentur.
Subſanno.as nō a ſano.ſꝫ a ſanna fit quę ē irriſio. Eſt aūt ſubſannare irridere. Et ꝯſtruiꝛ cū actō. Hie.5.Uir. Rideas forſitā ⁊ mulierculaꝝ deliramēta ſubſānes. Et ad Marcel. Quadrāte īdignā eloq̄ntia nare ſubſāno qđ ad te q̄ deſt⁹es. Hic ſubſanatio quę ꝓprie rogata frōte ⁊ cōtracto naſo exp̄miꝛ.
Subſcudes.pe.p.tabellę q̄bus tabulę interſe cōfiguntꝛ q̄ꝛ quo innitūꝛ ſuccidiꝛ. Pacu. Nec vlla ſubſcus cohibet cōpagē.
Subſcribo.ſubnoto ſubſigno.ſicut ſolent pricipes q̄ ſubſcribūt ea q̄ rata hñt. Alexāder Roma. Imperator ſubſcriptiōi ⁊ lectioni ep̄laꝝ operā dabat.poſt horas meridianas. Alias ſubſcribere ſigt̄ fauere. Col. Qđ ſi fortuna ſubſcripſerit. Uerbū eſt iudicijs ⁊ foro accōmodatū. Uñ ſubſcriptores fautores approbatoreſq̄ꝫ dicti ſūt. Ci. Uenit paratus cū ſubſcriptoribus exercitatis ⁊ diſertis Ubi Aſco. Subſcriptores dicuntur qui adiuuare accuſatorem dici ſolent.
Subſequor.pe.cor.ſtatim ſequor.
Subſellia ſedes ⁊ pulpita vel vt ita dicā ſcamna ī q̄b⁹audiētes poetas recitātes ſedere ꝯſueuerāt.vel ī q̄b⁹ab eq̄tib⁹ſpectabaꝛ ludi a ſubſedēdo q̄ſi ſubſedia p mutationē.d.i.l. vt ſella p ſeda. Nā ſenatores ī ſellis altitorib⁹ ꝯſidebāt. Perſius Torſilus exultat tibi p ſubſellia lęuis ſubſcribit. Aſco. Subſellia eē turbinoꝝ triūuiroꝝ q̄ſtoꝝ ⁊ hmōi miora iudicia exercētiū q̄ nō ī ſellis crurib⁹ nec tribūalib⁹ſꝫ ī ſubſellijs ꝯſidebāt. Uñ a Uarrone ſubſellio dictuꝫ eſt q̄ nō ſit plane ſella.
Subſideo.es.pe.cor.ſubtus ſedeo. Col. Uilica dꝫ curaꝫ adhibere vt ſi q̄ feces aut amurcę in fundis vaſorum ſubſederint ſemel ſtatim emundentur. Inde ſubſellia. Eſt ⁊ ſubſidere inſidiari. Inde ſubſeſſores ⁊ ſubſeſſę.
Subſeſſę.dr̄ a Uegetio inſidię q̄bus ī itinere exercitus impatus ac nihil tale ſuſpicans opprimi ſolet. Subſidere.n. ſigt̄ deliteſcere. Uñ ſubſeſſores dicti q̄ deliteſcentes inſidiantꝛ ⁊ inſidijs circūuētos interimūt. Cōtra ſubſeſſos vocamus hoſtiū circūuētos. A Ualerio ſubſeſſor alieni matrimōij dict⁹ eſt qui pudicitię aliene coniugis inſidiatur.
Subſeſſores ⁊ ſubſeſſi. Uide in dictione ſubſeſſę de quo mō.
Subſidium quęre in dictione Pręſidium.
Subſiſto.is.ꝯ ſiſto. Cęſar audacius ſubſiſtere nōnūq̄ꝫ ⁊ nouiſſimo agmine p̄lio nr̄os laceſſere. Qñq̄ꝫ ſigt̄ gradum ſiſto. Hiero.in li.x. Tu aūt ſubſiſte pauliſp. vt indicez tibi verbuꝫ dñi ꝓprie tñ ſubſiſtere eſt p ſe exiſtere. vt eſt ſubſtātia q̄ p ſe exiſtit. qđ de accidentibus intelligi non pōt inquit. Aug.li.vij. de tri. hoc eſt deo eſſe qđ ſubſiſtere.
Subſto.as.ſuſtineo ⁊ conſtans ſum. Terē. Perij metuo ne ſubſtet hoſpes. Et ſuſtare eſt rem aliquaꝫ conſtantur ſuſtinere. Nam ſubſtare dicitur aliquid vt alijs ſubeſt.
Subſtātia ē q̄ p ſe ſubſtat ⁊ fundamētū eſt ſubſtat eniꝫ accidētib⁹. Differt āt ſubſtātia ab accidēte ī trib⁹. Prīo q̄ꝛ ei ſubijciꝛ ⁊ ip̄ꝫ ſuſtētat nō āt e ꝯrio. Scđo q̄ꝛ p ſe nō īdiget ſubſtātia accidēte ſꝫ accidēs ſubſtātię. Tertio q̄ꝛ ſubſtātia ꝓ̄pe ē. Accidēs iō nō ē q̄ꝛ ꝓ̄pe ī ē greci mō υποστασιν. mō ουσιαν. vocāt latini vtrūq̄ꝫ interp̄tanꝛ ſubſtātiā q̄ꝫuis ſint q̄ υποστασιν ſubſtātiā ουσιαν eēntiā dicāt. Sciēdū eſt q̄ vna ⁊ eadē nā pōt dici ſubſtantia eēntia ⁊ ſubſiſtētia vt nā ſortis inq̄ꝫtū dat ſorti q̄ ſit dr̄ eēntia. Inquātū dat ei q̄ p ſe ſit dr̄ ſubſiſtētia. Pro vt āt ſortes hꝫ q̄ p illā nām accidētib⁹ſubſit dr̄ ſubſtātia. Qñq̄ꝫ ēt ſubſtātia pōiꝛ p mā ⁊ q̄ſi eēntia ⁊ ſoliditate ac neruis cuiuſq̄ꝫ rei. Ply. ſubſtā oīs orōnis fuit cohortatio ei⁹ad pacē. Quīt. Pria apđ rhetorē elemēta ⁊ q̄ de ipſa rhetorice ſubſtā q̄rūꝛ tractabim⁹. Qñq̄ꝫ ſubſtā poniꝛ p facultatib⁹. Idē. Ut pl⁹ ſubſtātię filio relinq̄rē. Et in euphonio. Qui ꝯſumpſit oēm ſubſtātiā viuendo luxurioſe.
Subſtātiuus.a.um.quod p ſe ſtare pōt cuius ꝯriū eſt in ſubſtātiuus. Rufinus in expoſitiōe ſymboli. Sꝫ fortaſſe dicas iſta quā mēoras in ſubſtātiua ē gñatio. Neq̄ꝫ.n.lux ſubſtātiuū facit ſplēdorē aut cor ſubſtātiuū gñat verbū. Amb.li.hexa. Qui ſic minuta ⁊ ī ſubſtātiua principia cęlo ac terris darēt.
Subſtituo.is.ſubordino: vt cum quis defuncto vel abrogato ſubſtituitur in eius locum. Abro.p ſuppono poſuit cuꝫ inquit. Et bene ſanctus lucas virum a ſpū nequitię liberatuꝫ ante pręmiſit ⁊ ſubſtituit fęminę ſanitatem.
Subſum infra.ſuꝫ. Ply. Suberant tecto abiegnę trabes. Aliqñ ſubeſſe ſigt̄ latēter ineſſe. Uir.li.ij.Ge. Quippe ſolo nā ſubeſt. q̄ꝛ naturaliter rerum oīuꝫ mater eſt terra ⁊ vniuerſa ītra ſe continet ſemina licet non appareant. Uñ epicurei dicunt nihil eſſe quod non habeat originem ſui.
Subſtillum tp̄s dicitur qđ ante pluuiam vel poſt pluuiam eſt non ſiccum ſed humidum q̄ aut iam ſtillet aut nonduꝫ ſtillare deſiſtat. Apud Catonem.li.de re ruſ. Ponitur p ęgritudine quando ſtillatim vrina emittitur.
Subſtruo.ſubtus ſtruo. Col.li.j. Cum ex dep̄ſſiore loco fuerūt orſa fundamēta non ſolū ſupficiē ſuaꝫ ſuſtinebūt facile: ſed ⁊ p fultura ⁊ ſubſtructiōe fungēꝛ aduerſus ea q̄ mox ſi forte villā ꝓlatare libuerit ad ſupiorem pteꝫ applicabunꝛ.
Subſolanus ventus. dicitur qui ſole oriente ſubnaſci vꝛ.
Subſortitus. dicitur qui alicuius occupati fungitur offō. Uñ ſubſortitos iudices dicimus qui etiaꝫ ſubſtituti appellanꝛ.
Subſero is.pe.cor.ſubtus ſemino vel plāto. Col.li.v.nam plurimum intereſt adhuc noua conſitōe pedamē oē veſtiri nec mox vineatum ſubſeri cum fructus capiendus eſt.
Subtal.ex ſub ⁊ talo componitur ſignificatq̄ꝫ cauum pedis q̄ꝫuis ⁊ pro vola quandoq̄ꝫ accipiatur.
Subtegmen dr̄ filum quod ſub ſtamine texitur. Hier.in exo. Inciditq̄ꝫ bracteas aureas ⁊ extenuauit in fila vt poſſent torqueri cum priorum colorum ſub tegmine.
Subter p̄poſitio.cuius relatiuuꝫ eſt ſuper vt hic mirifice natat duratq̄ꝫ ſubter aqua. Et tam abltō q̄ꝫ actō iungitur licet quidam non niſi figurate hoc fieri putent ſicut poſt circum et ante. Uirg. Ferre iuuat ſubter teſtudine caſus.
Subterraneus.a.um.qđ eſt ſub terra. Col. Uinctis q̄ꝫ ſaluberrimum ſubterraneum ergaſtulum plurimis ſitq̄ꝫ id anguſtis illuſtratum feneſtris. Idem nam fere cū his ptib⁹ ędificia rimas egerūt caua p̄bent ⁊ latebras ſubterraneis aīalib⁹
Subturpe: latenter turpe. quando id quod natura turpe ē verbis tamen honeſtis dicitur.
Subuenio. ꝓprie ſubtus venio. Hiero.in expōne ſymboli. Diſcute ſi potes quę habentur in manibus. ⁊ tunc ad horum ſublimiora ſubueniens. per tranſlationem ſubuenire ē auxilium prębere. Plau. Qui totiens tibi miſero ſubueni.

Subueteribus.eſt loci nomen in vꝛbe roma. ſicut ⁊ ſub nouis. Plau.i cur.Sub veterib⁹ ibi ſūt q̄ dāt q̄qꝫ accipiūt fenoꝛe. Sue.in Aug. Bifariā laudatus ē ꝓ ęde diui iulij a Tyberio ⁊ ꝓ roſtris ſubueteribus.Uar.ſub nobis dicta pars in foꝛo ędificioꝛum quod vocabulum eius per vetuſtum.

Subula.pe.coꝛ.inſtr̄m Cerdonū quo pfoꝛādis calceis ac ſuendis vtunt̄ ſutoꝛes. Mar. Qōqꝫ tibi tribuit ſubula ſicca rapit. Hie.in exo.perfoꝛabitqꝫ aurem eius ſubula.

Subulo.pe.coꝛ.lingua etruſca dicitur tibicen. Apud Enniuꝫ ſubulo.vicinas ꝑꝑ adſtabat aquaſ.in alio ſignificatu ſubulones dicuntur cerui quibus ſunt coꝛnua ſimplicia minime qꝛ ramoſa ad ſubularum ſilitudinem vt docet. Ariſto.lib.ix.d̄ aīalibus. Ply.li.xi.Alijs ſimplicia tribuit vt in eodem gn̄e ſubulonibus ex argumento dictis.

Subucula gn̄s veſtis q̄ fere ex lino fit dicta ꝙ ea ſubter induamur. Uar.de vita pa. Poſtq̄ꝫ binas tunicas hr̄e ceperūt inſtituerūt vocare ſubuculā. Hier.i Leui. Cūqꝫ leuiſſet eos veſtiuit pōtificem ſubucula linea. Eſt ⁊ ſubucula libum qō dijs dabatur ex alica oleo ⁊ melle compoſitum.

Subulcus qui ſuū dux eſt: vel cui poꝛcoꝛum nutriendoꝝ cura cōmiſſa ē. Uar. Altitudinis harę modus ſit.vt ſubulcus facile circūſpicere poſſit ne quis poꝛcellus a matre oppꝛimat̄.

Suburbia plurali tm̄ numero q̄ſi via ſuburbe.hoc eſt vꝛbi cōtigua.ſunt frequentes extra vꝛbeꝫ domus inſtar vici vꝛbani. Uicus enim pꝛopꝛie pars vꝛbis eſt.

Suburbanū p̄diū ſeu villa ſub vꝛbe.Col.li.vij. Nam ſuburbanis lactens poꝛcus acere nutricandus eſt.Sue.de aug. Nutrimētoꝝ eius oñdit̄ adhuc locus in auito ſuburbano iuxta velitras ꝑmodicus. Ply.eleganter ſuburbanaꝫ appellat italiam eam ꝑtem que erat pꝛoxima vꝛbi romę.

Suburra vicus romę.a quo regio ſuburrana eſt dicta:vt ſcribit Junius ab eo ꝙ fuerit ſub vꝛbe antiqua. Uar. vero a pago ſuccuſano putat dicta ſuccuſam. Jnde mutatis lr̄is ſuburraꝫ. Cuius rei iudiciū eſt ꝙ antiq̄tus ꝑ.c.lr̄aꝫ nō ꝑ.b.ſcribebat̄. hinc Suburranus.a.um. vt regio ſuburrana in qua meretricū diuerſa erāt: q̄ ob id ſuburranę dicūtur a poetis.

Succedo.is.pe.ꝓ.ſiḡt eo ſub. Uir.lib.iij.ge. Aut tecto aſſuetus coluber ſuccedere ⁊ vmbꝛę peſtis acerba boum pecoꝛiqꝫ adſꝑgere viris. Et ſuccedere eſt ingredi. Jdē li.vij. Et nr̄is ſuccede penatib⁹ hoſpes. Jtē in alterius locum venire. Ci.li.iij. offi. Quid ergo hic nōne nocet q̄ quōdaꝫ q̄ſi veneno ꝑficiat vt veros hęredes moueat in eoꝝ locum ipſe ſuccedat. Aug. lib.iiij.con. Jpſe eſt deus noſter ⁊ non diſcedit qꝛ non ſucceditur ei. inde Succeſſoꝛ ⁊ ſucceſſio. Jtem ꝓſpere cędere euenire. Ter. in an. Hac non ſucceſſit.alia aggrediamur via.

Succeſſus.us.pꝛo euentu tam malo q̄ꝫ bono. De malo vt Succeſſus indignos noli tu ferre moleſte. Uirg.lib.ij. Atqꝫ hoc ſucceſſu exultans animaſqꝫ choꝛebus.

Succedaneus qui ſuccedit. Cypꝛianus ad Euagrium. non poteſt videri ceſſaſſe qui vicarios ſubſtituit ⁊ qui pꝛo ſe vno plures ſuccedaneos ſuggerit.

Succido.is.pe.ꝓ.ex ſub ⁊ cędo ſiḡt ſubincido. Hier.i p̄fa.pſal. Cogitis vt velutis qōdā nouale ſciſſuꝫ iaꝫ aruū exerceaꝫ: ⁊ obliq̄s ſulcis renaſcētes ſpinas eradicē: ęquū eē dicētes vt qō crebꝛo male pullulat: crebꝛius ſuccidat̄. Aliq̄n ſuccidere ſiḡt metere. Uirgi. At rubicunda ceres medio ſucciditur ęſtu. Aliq̄n poſt cedere ſicut pꝛecedere ante cędere.

Succidanee hoſtię dicebantur quę ſecundo loco cedebantur. Apud veteres.n.ſi pꝛimis hoſtijs litatuꝫ nō fuerat alię poſt eaſdem ductę hoſtię cędebantur.duę quę pꝛioꝛibus iam cęſis luendi piaculi gratia ſubdebantur.

Succidia tergus: ſiue maſſa carnis poꝛcine ſalita ⁊ in neceſſariuꝫ vſum ſeruata q̄ quotiēs opus eſt ſuccidit̄. Nonius ſuccidiā pꝛo larido expōit. Succidia cōtinet pernā petaſonē ⁊ lardū. Ci.in Cato. Jaꝫ hoꝛtū ipſi agricolę ſuccidiaꝫ alteram appellāt. Uar.nō a ſuccidēdo ſꝫ a ſuibus cędendis: ſiue edēdis. Nā id pecus pꝛimū occidere ceperunt: ⁊ vt id ſeruarēt ſalire. Jdem. Et qui nō audierit p̄res nr̄os dicerę ignauum ⁊ ſumptuoſum eſſe qui ſuccidiā ſuſpenderit in carnario potius e laniario q̄ꝫ e domeſtico fundo.

Succida pe.coꝛ.lana a ſuccidēdo ꝙ talis ſit q̄lis ſucciſa eſt.hoc eſt plena ſoꝛdibus. Uar.a ſudoꝛe deriuat. Dicit.n.tonſurę tp̄s iter eq̄noctiū vernū ⁊ ſolſtitiū cuꝫ ſudare inceperūt oues a quo ſudoꝛe recens lana tonſa ſuccida eſt appellata. Juue. Qualis cęna tamen: vinum quod ſuccida nollet lana pati.

Succiſiuū tēpus dr̄ qō ſubtrahit̄ a rebus neceſſarijs: vt ad aliquem vſuꝫ accōmodemus: vulgo dr̄ tp̄s furto ſubtractum. Hel. Quātū aūt vitę mihi deinceps deū volūtate erit: quantūqꝫ a cura ⁊ a re familiari ꝓcurandoqꝫ cultu liberoꝝ meoꝝ dabit̄ ocij: oīa ſucciſiua ⁊ ſubſecūdaria tꝑa ad colligendas huiuſcemodi memoꝛiaꝝ delectatiūculas conferā. Mēſoꝛes aūt terrę nōnunq̄ꝫ dicunt in ſucciſſiuū eſſe vnciam agri autē ſextantem. Dictum eſt autem ſucciſiuum a ſuccidendo.

Succido.is.pe.coꝛ.ex ſub ⁊ cado.quaſi ſubtus cado. Hel. Jam cōtinuo laboꝛe grauia genua ſucciderant. Plau.in Cur. Henua mea ſuccidunt laſſitudinem.

Succidu⁹: qui eſt ꝓnus ad cadendū ſiue ferme cadens Claud. lib.iij. Succidui titubant greſſus.

Succēſeo.es.ſiḡt i re graui ⁊ iuxta ex cā iraſci ⁊ q̄ſi cenſuraꝫ exercere. Ter.in phoꝛ. Sꝫ paruꝫ ꝙ oībus nūc ſuccenſet ſenex.

Succerda.ſtercus ſuillum. Titi. Quid habes niſi vnam arcam ſine claui: eo condis ſuccerdas.

Succenturio.as. Uide in dictione Centurio.

Succino.is.pe.coꝛ.ex ſub ⁊ cano q̄ſi ſummiſſa voce cano. Hinc Succento.as.frequentatiuuꝫ ⁊ ſuccentoꝛ. Jnter Cantoꝛes. Occētoꝛes ⁊ ſuccētoꝛes q̄daꝫ ita diſtinguūt vt cantoꝛes ſint q̄ maxime eleuant ⁊ acuunt voceꝫ. Succentoꝛes q̄ minimuꝫ. Occentoꝛes qui inter vtrūqꝫ mediuꝫ tenent quę varietas mirabilem ſeruata muſica ratione concentū reddunt.

Succollo.as. collum ſuppono ſuſtollo ſubleuoqꝫ ceruicibus ſubiectis.qō ꝓpꝛie eoꝝ eſt q̄ aliquē in lectica geſtāt. Sue.de Nerone. Matris ſępe lectica ꝑ publicū ſimul vectus ē: ei ſuccollabāt bini duo deniqꝫ ſerui q̄b⁹ lōgo i itinere vicariū ī laboꝛē alij ſuccollāt. De hoc etiaꝫ apd̄ Uar.lib.iij.de re ruſ.

Succumbo.is bui.itum.ſiḡt ſubijcioꝛ ⁊ aliq̄n ſubiungoꝛ.

Succubo.as.pe.coꝛ. Et eſt ſuccubare Jniri. Unde ⁊ Succubi dęmones dn̄r qui ſub humana ſpē coꝛpoꝛib⁹ aſſumptis ſe viris ſubijciunt ſicut incubi qui mulieres ineunt.

Succurro.is.auxiliuꝫ p̄ſto. Uirg. Nō ignara mali miſeris.ſuccurrere diſco. Jtē ſuccurrē ē in mētē venire. Cic. Neqꝫ.n.mihi ſuccurrebāt v̄ba q̄ añ diſceſſuꝫ a dolobella audieramus.

Succutio.is.pe.coꝛ.ex ſub ⁊ q̄tio. De quo in dictione Quatio.

Succuſo.as.ꝓ. ſiḡt frequēter excutio qō pꝛopꝛie de equo dr̄.q̄ q̄dario ↄ̄ri⁹ ē. Nā is ē q̄ ↄcutiēdo ſeſſoꝛē gradit̄: ⁊ equ⁹ ipſe ſuccuſſoꝛ: ſiue ſuccuſſari⁹ ⁊ ſuccuſſatoꝛ vocat̄. Acti⁹. Agite ac vuln⁹ ne ſuccuſet greſſus caute igredimī. Luc. ſuccuſatoris tardi rariqꝫ caballi. talis greſſus ſuccuſatura appellat̄.

Succus a ſuggo q̄ſi ſuggus humoꝛ queꝫ ex alumentis membꝛa ſuggūt: vt ſe repleāt. Ter.ī heau. Coꝛpus ſolidū ⁊ ſucci plenum. Jtē ſuccus dr̄ qō ab aliq̄ re ꝓducit̄: puta ab arboꝛe liquoꝛ. Ply. Arboꝝ ex q̄b⁹ manat ſuccus alię.picē alię reſinaꝫ mittūt. hinc ſuccul ēt⁹: ſucco plen⁹ ⁊ īſucco.as.de quo ſupꝛa.

Succuſſo.as.frequenter ſuccum excutio.

Suct⁹.us.a.ſugo.is.ipſa hūoꝛis ſoꝛbitio. Ply.lib.x. Capꝛarūqꝫ vberib⁹ aduolāt ſuctū ꝑꝑ lactis q̄ iniuria vber emoꝛitur.

Succinū pe.coꝛ.hellectruꝫ deſudās ab arboꝛibus. Mar. Cum phaetōte a foꝛmica vagat̄ ī vmbꝛa īplicuit tenuem ſuccina gutta ferā. Eſt ⁊ gēma nigri coloꝛis vulgo. Ambꝛuꝫ dr̄. Suidas tamen ait. σουκινοι τε ελεφαντινοι δακτυλοι ταις γυναιξιν εισι συμφοροι.

Sucula.pe.coꝛ.dīminutiuum a ſue. Et ſuculę dictę ſunt ſtelle q̄ alio noīe hyades vocantur a pluuia. Nam ⁊ oꝛientes ⁊ occidentes tempeſtates ⁊ pluuias cient. Exoꝛiuntur.xij. Cal. Junij. Eſt ⁊ ſucula genus intimę veſtis. Plau. Eſt ſucula argēteola ⁊ duę connexę naticulę.

Sudis.ꝑtica ſeu gen⁹ teli militaris.h̄ eſt paxillus igni toꝛridus Uirg. Sudibuſue p̄uſtis. Jdē lib.i.He. Quadrifidaſue ſudes ⁊ acuto roboꝛe vallos. Ser. Uallus ⁊ ſudes idem eſt.

ſudū q̄ſi ſemiuduꝫ. Eſt.n. ꝓprie ꝑs ſerena inter nubes. Ponit̃ tñ q̄nq꜒ ꝓ ſereno poſt pluuiā. Uirgi. Ergo vbi veruacte ſudū. Sūt q̄ dicāt ſudū ſine vdo. hoc eſt ſiccuꝫ non humiduꝫ.

Sudo.as. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ qđ aq̄m vndāq꜒ ſiḡt deriuatū exiſtimāt. Et mō abſolute pōit̃. Hor. Sudauit ⁊ alſit. mō cum ablt̃ō iūgit̃. Liu. Et ſcuta duo ſanguie ſudaſſe. Mō cū acc̃o ⁊ ſiḡt ꝓduco. Uirg. Et dure querc⁹ ſudabūt roſcida mella: hui⁹ cōpoſita ſūt ꝯſudo qđ ē ſil' vel tot⁹ ſudo. Cato d̄ re ruſ. Poſtea cū detōderis vnguito totas: finito biduū aut triduū ꝯſudēt deiñ lauato i mari. Exudo: emitto q̄ſi ꝑ ſudorē. Ply. Frutex ē liquorē exudās. Deſudo valde ſudo a quo deſudaſco ⁊ ipſonale. Deſudaſcit̃. Plau. Nō adoleſcens penetrare hmōi palęſtrā vbi dānis deſudaſcit̃. Inſudo ꝓ defatigor. Pręſudo pri⁹ ſudo. Clau. lib. ij. Dū matutinis p̄ſudat ſolib⁹ aer. Et hęc hñt pe. ꝓ. Inueit̃ ⁊ Sudeſco. is qđ ē a ſudeo. es. niſi textus falſus ſit. Col. li. vlti. Suppoſito copioſo ſale ita vt oliuam contegat. xxx. dies pati conſudeſcere atq꜒ omneꝫ amurcam extillaret.

Sudariū liteū quo ſudor facie detergit̃ ⁊ nares purgant̃. Sue. de Nero. Adopto capite ⁊ añ faciē obtenſo ſudario equum aſcēdit q̄ttuor ſolis comitātib⁹: ⁊ mox ligato circa collū ſudario ꝓdierit in publicū hui⁹ diminutiuū eſt Sudariolum.

Sueui populi germanię Bauaris finitimi qui pluſq꜒ centum pagos habuerūt. Gens valida ⁊ bellicoſiſſima de qua Luc. Fundit ab extremo flauos aquilone ſueuos.

Sueſco. is. ſueui ctū. ſuetudineꝫ capio. Ci. Metello. A te id qđ ſueſti peto me abſente diligas atq꜒ defendas. Claud. lib. iij. Poſt hęc cunabula dulci ferre ſinu ſummoq꜒ ioui deducere paruā ſueuerat: ⁊ genib⁹ ludentē aptare paternis: huius. cōpoſita ſunt. Aſſueſco qđ eſt alicui rei conſuetudineꝫ habeo. Lac. li. vj. Aſſueti dulcibus ⁊ politis ſiue oronibus: ſiue carminibus. Cōſueſco. Deſueſco quę ſunt ꝯ̄ria. Inſueſco: valde vel intus ſueſco. Ter. i adel. Qui mentiri aut fallere inſueuerit. Patrē tāto magna audebit cęteros. In ſuetus tñ non aſſuet⁹ d̄r. Ci. li. iiij. ad herē. Sin aūt iſtud artificioſum egregium ducitis videte ne inſueti reꝝ maioꝝ videamini.

Suefacio a quo Aſſuefacio ⁊ cōſuefacio. vnde ſuefio. aſſuefio. conſuefio. Liui. lib. i. Sed initium turbandi omnia a fęminis ortum eſt. ea ſecretis viri alieni aſſuefacta. Terē. in adel: ea ne me cellet conſuefeci filium.

Suffarraneus a farre quēadmodū ꝯfarratio d̄duci videt̃. ⁊ ſiḡt euꝫ q̄ far in caſtra ꝯuebit ſed modicum alienūue nō iuſto. cōmeatu aliquo ſed crebris ⁊ vilibus inſtitorum vecturis.

Suffes. etis. ligua pęnica ꝯſul d̄r. Liui. Senatuꝫ itaq꜒ ſuffetes qđ velut ꝯſulare īperiū apud carthaginēſes erat vocauerūt.

Suffero pe. cor. ſuſtineo patior. Uirgi. Nec clauſtra nec ipſi cuſtodes ſufferre valent. Aliq̄ñ ſuppono. Plau. Intro. ad vxorem meam ſufferramq꜒ ⁊ meū tergum ob iniuriam.

Sufficio. ex ſub ⁊ facio ſiḡt ſufficē ſatis eſſe ꝯſtruiturq꜒ cū dtō. Sta. lib. v. ſyl. Uade puer. tātiſq꜒ enixus ſuffice donis. i. ſatis ſis. Uirg. li. v. Nec nos obniti ꝯ̄ nec tēdere tm̃ ſufficim⁹. Interdū iūgit̃ īfinito ⁊ fit īpſonale ſic ꝯuenit vacat. Hiero. ad Euſto. Nec ſufficit ſcire qđ bonū ē niſi cuſtodiat̃ attēti⁹ qđ electū ē. Aliq̄ñ ſiḡt durare. Uirg. lib. xj. Nec ſufficit vmbo ictibus. Aliq̄ñ ſub miniſtrare. Idem lib. ij. Ge. Ipſa ſatis tellus cū dēte recludit̃ vnco ſufficit hūorē. Aliq̄ñ ſubſtituere. Idē i eodē li. iij. Atq꜒ aliā ex alia generādo ſuffice ꝓlem. Uñ ſuffectos ꝯſules dicim⁹ q̄ inde mortuoꝝ locū ſubſtituti ſūt. Aliq̄ñ inficere maculare. Ci. i hortē. Ut ij q̄ ꝯuiuiis purpurā tñ ſufficiūt poſt ſanant medicamētis quibuſdam.

Suffio. is. ſuffiui vel ſuffij ſuffictuꝫ. ex ſub ⁊ fio ſiḡt ſuffumigo Ply. hypocrates ruta vuluaꝝ cauſa naturam ſuffire iubet. Uirg. lib iiij. Ge. At ſuffire thymo cęteraſq꜒ recidere inanes quis dubitet. Et lꝫ a fio cōponatur eſt tamen ſuffio actiuū.

Suffitus. a. um. pe. pro. ſuffumigatus. Ply. Aniſum dolores capitis leuigat ſuffitum naribus. Suffitus. us. ſuffumigatio. Idem. Et vuluarum conuerſionem ſuffitu excitant.

Suffitio. onis. idem quod ſuffitus. Ply. Orpheus ⁊ Heſiodus ſuffitiones cōmendare.

Suffimentū idem qđ ſuffitus. ⁊ ſuffitio. Ply. Quod ⁊ ſuffimētis quibuſdā facere ꝯſueuerunt. Suffimēta quoq꜒ a veterib⁹ dicta ſunt quę fieri ſolebant ex faba milioq꜒ molito mulos ſparſo. vt inquit Feſtus. Ea diis eo tempore dabantur quo vue calcatę pręlo pręmebantur.

Suffitores qui ignem in ſufflant inflatis buccis.

Suffibulum. Uide in dictione Fibula.

Sufflo. as. ſubtus. flo. qđ fieri ſolet cum ignem accendi volumus. Ply. Lycius. Myronis diſcipulus fuit q̄ fecit dignuꝫ pręceptore puerum ſufflantem languidos ignes.

Sufflamē. retinaculū quo decurrēs rota inhibet̃. Eſt. n. machinę gen⁹ quo in deſcēſu vel ꝑcurſu nimio rota ſolet retieri.

Suffoſſi equi dicūtur quos vulgo ceſpitatores vocant. Uirgi. lib. xj. Suffoſſo reuolutus equo.

Suffoco. as. pe. pro. ex ſub ⁊ faux. au. in. o. productam conuerſa ſiḡt ſpiritum pręcludo ⁊ veluti obſtrictis faucibus. Ouid. Suffocent animam dira venena tuam.

Suffragor. pe. pro. ſignificat adiuuo fauorem fero. Cuius contrarium eſt reffragor pro repugno aduerſor. Uirgil. Copia me perdit tu ſuffragare rogatus.

Suffragiū mō auxiliū ſiḡt mō illas voces q̄ dabantur in comitijs ⁊ in tabellis deſcribebant̃ q̄bus vnuſq̄ſq꜒ ſuaꝫ declarabat volūtatē de aliquo i magr̃atū eligendo. Iuue. Libera ſi dentur pp̄lo ſuffragia qui tam. Inuenitur etiaꝫ ſuffragium a frāgo. is. fra ſyllaba correpta. Ouid. de nuce. Quid niſi ſuffragium nymbis ruitantibus eſſem.

Suffrago. pe. pro. dicit̃ id poſterioribus pedibus aīalium qđ in prioribus genua. Uel eſt nodus ſub crura quo pedis verſura ꝯſtat tibięq꜒ ita annectit̃ pes vt verti poſſit: id quod ſpectamus in bobus eq̄s ⁊ cęteris armentis. Dictę ſuffragines. ꝙ ſuffrigant̃ h̄ ē i altū frāgāt̃. Cōſtat ſane genua aīalium q̄ aīal generāt añ ſe flectere: ſuffraginuꝫ v̓o artus in aduerſum quēadmodū igit̃ poplites dici ſūt ꝙ poſt plicent̃: ita ſuffragines. ꝙ ſupra frangant̃. Ply. Uictimaꝝ ꝓbatio in vitulo vt cauda articulū ſuffraginis cōtingat. Idem. Aues ⁊ q̄drupedes alas in priora curuāt: ſuffragines in poſteriora. Hinc ſuffraginoſi eq̄ equoꝝ ſuffragines morbo vitiatę ſunt. Col. lib. vij. Suffraginoſę hordeacea farina imponit̃. Suffragines ēt dicunt̃ vitis ſoboles. Col. lib. v. Et ſi ſoboles quaꝫ ruſtici ſuffraginē vocant radicibus adhęret diligēter explātanda ferroq꜒ allenāda eſt vt hibernas aquas reſpuat.

Suffulcio. ſuſtento. Uar. Ut maioribus particis ſuffultę vites auras non pertimeſcant.

Suffundo. is. Uide in dictione Fundo.

Suggero. is. pe. cor. ſuggeſſi. ſtum. Uide in dictione Gero.

Suggeſtus: vel ſuggeſtum a ſuggero. ꝙ ibi ligna ſuggerantur in quibus ſtari poſſit. Significat. n. locum editiorem puta pulpitū vt apud Uar. li. iij. de re ruſ. Ex ſuggeſto ſaleris vbi ſolent eſſet pipetaſmata ꝓdeunt aues in ſtagnum.

Suggo. is. xi. ctum. ⁊ ſugitū. hic ſuctus. us. ⁊ ſugitus ⁊ ſugiturus. Aug. Multi p̄cones p̄ceſſerūt adhuc naſcituꝝ de v̓gine maria futurū infantē ⁊ ſugituꝝ. Lac. d̄r ⁊ Sugeto. es vñ Exugeo. ſicut a Suggo exuggo. qđ eſt ſuccū exhbo. Plau. in epi. Ego me vertam i irūdinē atq꜒ eoꝝ exugebo ſanguinem Sue. in Aug. Pſyllos admouit q̄ venenū ac vir⁹ exuggerēt

Sugilio. as. ex ꝑcuſſu carnē maculo. a ſuggēdo ꝙ ſuccus h̄ eſt liuor deducat̃. hic Sugillati dñr q̄ ex ꝑcuſſione tumorē maculāq꜒ ꝯ̄xerunt. Ply. lib. xxvij. Caſeus recēs cum melle ſugillata emendat. Et lib. xx. Cinis alij ex oleo ⁊ garo illitus ſugillata aut liuētia ad colorē reducit. Interduꝫ Sugillare eſt deridere detrahere. accuſare. dānare. reꝑhendere. Liui. Legati grauiter ferētes ſe ſugillatos eſſe. Hiero. in prefa. pentatheuci. Qui me aſſerunt in. lxx. interpręturꝫ ſugillatione noua pro veteribus cudere. non dāno. non repręhēdo ſeptuaginta: ſed confidenter cunctis illis apoſtolos pręfero.

Suggrundia partes tecti prominētes. Uar. lib. iij. de re ruſ. ſubgrundas appellat. Aues inquit ſubtus ſubgrundas ab initio villatico vſę tecto.

Suggrundaria veteres dicebant ſepulchra infantium. qui nec

dum.xl.dies.impleſſent:vt inq̄t Fulgentius placiades cum nec buſta dici potuerunt: qꝛ oſſa que cõburerenť non erant nec tanta magnitudo cadaueris quę loco tumeſceret.

Suinus.a.um. quod ex ſue eſt a quo fit diminutiuum. Suillus.a.um.vt Cato ſuilla.

Sui ⁊ eius deriuatiuũ Suus.a.um.ſunt ꝓnomina reciprocã dicta.ꝙ ſicut reciprocať ſpiritus cũ recipiť. ita hęc pronomina ad id vnde prodierant reuertuntur.Unde non recte dicim⁹.Ego dixi ſibi.Nõ eſt ſibi curę reſpu.Tu fuiſti ſecum qꝛ nulla in his eſt reciprocatio.Sed dicẽdo.Ego dixi eo.Non eſt ei.curę reſp.Tu fuiſti cũ eo Silr nõ dicimus.Uidi Ciceronẽ ⁊ fratrem ſuũ ſed fratrẽ eius. Ecõtrario nõ recte diciť. Oia a te expectant vt des illis cibum in tempoꝛe:cuꝫ ſibi dicendũ ſit.Sicut eniꝫ recte dicimus. Omnes expectamus vt det nobis eſcam.Omnes expectatis:vt det vobis eſcaꝫ.Ita dicendum eſt.omnes expectant vt det ſibi eſcam. Eſt tñ qñ indifferẽter ponitur pro vt ad illius de quo loquimur: vel ad noſtram ꝑſonam ſermonẽ referimus in quoꝝ pꝛimo reciprocatio eſt.alter nullam hꝫ reciprocationẽ:vt omnes optãt quod ſibi vtile eſt ⁊ oẽs optãt quod ipſis vtile eſt. Illud ad ꝑſonã eius de quo loquimur referť.⁊ manifeſtam hẽt reciprocationẽ.hoc ad ꝑſonam noſtram. Ideoq̃ nulla eſt in eo reciprocatio. Cicero. Multi dubitabant qđ optimum eſſet: multi quod ſibi expediret. Idem. Legatus in paceꝫ ꝓfectus in prouincia pacatiſſima ita ſe geſſit vt ei pacem eſſe expediret. Notãdũ ꝙ aliqñ ꝓ ſui ſiue ſuus poniť is: aut ipſe: aut ille dũtaxat ad euitandã amphiboliaꝫ.Cic.in Bruto. Is ſoceri inſtituto quẽ qꝛ cooptatus in auguruꝫ collegiũ nõ erat nõ admodũ diligebat.ꝑſertiꝫ cũ ille.Q. Scęuolã ſibi minorẽ natu geneꝝ ꝑtuliſſet. Itẽ ſciẽdũ ꝙ ſuus qñq̃ ꝓpꝛius accipiť.Ut velle ſuũ cuiq̃ ẽ.Interdũ ẽt addiť ſibi nulla neceſſitate ſꝫ tñ veluti cuiuſdã feſtiuitatis gr̃a. Ci. Suo ſibi victitant ſucco.Col.Suo ſibi iure abluũť.Dicimus etiã ſuus eſt illius mos.Sua eſt iſtius natura.Suus eſt Ariſtotelis modus.Suũ platonis genus.Habetq̃ hoc ꝓnomen ſuus vocatiuum vt ſi dicam.Defendite Cęſarem o amici ſui.

Sulcus.ꝓſciſſio terrę.Uñ tertio.q̃rto.quinto ſulco ſerere dicimus.i.ter.q̃ter.quinquies arando.Plyn.Quarto ſeri ſulco. Uirg.Exiſtimať voluiſſe cũ ait.ipa ſeges demũ votis reſpõdit auari agricolę biſquę ſolem: bis frigoꝛa ſentit. hoc eſt q̃ bis ꝑ ęſtatẽ:bis per hyemẽ aratur. Ideꝫ ſpiſſius ſolum ſicut plerũq̃ in italia q̃nto ſulco ſeri melius eſt.Aliqñ Sulcus ponitur ꝓ foſſa.⁊ qñ ⁊ ipſa quędã terrę ꝓſciſſio eſt. Uirg.Auſim vel tenui vitem cõmittere ſulco. Pꝛopꝛie v̄o ſig̃t q̃cq̃d aculeatũ in lõgitudine eſt. Idem. Et linguis micat oꝛe triſulcis.hinc Biſulcis a.um. Uñ Biſulcũ aĩal quod non ſolid⁹ ſed fiſſas vngulas hꝫ.Triſulcus.a.um.vt Triſulcum telum qđ eſt trifidum.i.tres acies hñs.a tribus partibus findens.

Sulcatim aduerbium ſignificat per ſulcos.

Sulco.as.ſulco facio. pꝛoſcindo.Col.lib.xij. In ſubacta iaꝫ terra latioꝛes poꝛcę ſulcantur.

Sulfur naſcitur in inſulis ęolijs inter ſiciliam ⁊ italiam:ſed nobiliſſimuꝫ in melo vt ſcribit. Ply.lib.xxxv. Hinc Sulphureus.a.um.quod eſt ex ſulphure.

Sulfuratus.a.um.qđ ſulfur hꝫ.Unde ſulfurata dñr ligna exilia ſulfure ab vtraq̃ ꝑte itincta ad accedẽdas lucernas. Mar. Qui pallentia ſulfuratis fractis permutat vitreis.

Sulfuraria.ę.locus vbi ſulfur coquitur.

Sulmo oppidũ in bꝛutijs pelignę regiõis.Ouidij ꝑria.Uñ ipſe ait.Sulmo mihi patria eſt gelidis vberrim⁹ vndis milia q̃ nouies diſtat ab vꝛbe decẽ.Dictus.Sulmo a Solymo ęneę comite ꝯditoꝛe ei⁹ vꝛbis.Oui.Huius erat ſolymus phꝛygia comes vnus ab ida a quo ſulmonis męnia nomen habent.

Sultanus vocatur rex ęgypti.

Sum.es.multis capiť modis:varieq̃ ꝯſtruiť: nã ſubſtãtiuum dictũ eſt:ꝙ ꝑ ſe ſubſtet nec ĩdigeat alio: ſꝫ in ipm cętera v̄ba reſoluanť:vt ego lego.i.ego ſum qui lego:tu legis:tu es q̃ legis:ꝓpterea ẽt frequẽter ꝑpoſitionis ꝓ noibus demõſtratiuis nõ poſitũ ĩtelligiť.Uirg.Tu ne illa ęneas quẽ dardanio anchiſę.Et nã Polydoꝛus ego.Exiſtimat aũt Plato illa nõ eſſe quę oꝛianť vt intereãt augeſcãt ſeneſcãt. Id v̄o ꝓpꝛie eẽ dicit qđ ęternum eſt:neq̃ mutabile:neq̃ coꝛruptibile qđ dei ꝓpꝛiũ eſt.Uñ ẽ illud.Ego ſum q̃ ſum:tanq̃ ſolus deus eſſe dicať.Deus.n.auctoꝛe Aug.ſũma eſſentia eſt rebus aũt eẽ dedit:ſꝫ nõ ſũme eẽ ſicut ipſe eſt. Et alijs dedit eẽ ãplius: alijs minus.Uñ in abacuch ſcribiť. Ipſe quoq̃ erũt q̃ſi non ſint.Et ĩ heſter Ne tradas dñe regnũ tuũ ij qui nõ ſunt.Copulat hoc verbuꝫ qñq̃ ſimiles caſus:vt Cic.fuit eloq̃ntiſſimus.Qñqꝫ vltra nĩm ꝯſtruiť cum dtõ. Hier.Sicut.n.abſcidẽdos ⁊ erudiendos ĩfideles ac ꝑfidos hoies qui ſcandaluꝫ ſunt coꝛpi ęcclеſię dñs ꝑcipit. Qui tñ nẽs aperte poſt in dtõ poni põt:vt qui ſunt ſcandalo coꝛpi eccleſię. Qñqꝫ cuꝫ gtõ: ⁊ hoc multis modis:vt cum poſſeſſionem denotat:vt pꝛedicamẽta ſunt Ariſtotelis. Cõponiť ꝓ ęſtimo ſiue valeo. Sꝫ hoc dũtaxat ĩ tertia ꝑſona:tã pluralis q̃ ſingularis numeri. Sal.in Iug. Nunc vos ęſtimate facta an dicta pluris ſint. Terẽ.in adel.Argenti quãti eſt ſumito.i. quãto ꝑtio valet. Ci.li.ij.offi.Ut cõmodius putarẽt numerari ſibi ꝙ tanti eẽt q̃ ſuum recuperare.Eſſet.i.ęſtimareť.ſilr cum ſignificat ꝑtinet ſeu officiũ eſt.Et hoc in tertia ꝑſona ſingularis numeri: tantũ vt religioſi viri eſt pudicitiam ſeruare.i. officiũ ẽ:vel ad religioſuꝫ viꝝ pertinet Iteꝫ cum ſignificať laus vel vituperatio:vt tu es egregię laudis: ⁊ hęc res eſt magni laboꝛis vel periculi. Itẽ cũ ſignificamus mãſionẽ vt ego ſum domi meę.Qñqꝫ iungitur datiuo.Et nũc ſignificat hẽo. Uirg.ſũt mihi bis ſeptẽ ꝑſtanti coꝛpoꝛe nymphę. Iungimus plerũqꝫ duos datiuos ⁊ ſignificat Do.vel afficio.Ci.Q.Marco.Si eniꝫ mihi ſtadij fidelitas eſt tantę voluptati quãtę eẽ ĩ iſto: hęc eadẽ bona debent additis lr̃is ſermonibus humanitate q̃ ſunt ĩ ipſis his cõmodis potioꝛa.i.dat vel afficit voluptate.Qui modus dicendi frequens apud auctoꝛes inuenitur. Poniť ⁊ pꝛo ꝯuenit:ſiue ꝯtingit: ſed ĩ tertia tantũ ꝑſona ſingularis numeri.Ual.max.lib.i. Non eſt inter patrẽ ⁊ filiuꝫ vllius rei cõparationẽ fieri:ꝑſertiꝫ diuinitatis faſtigio iunctos.Uirg. Nec non ⁊ tityon terre oĩpotentis alũnum cernere erat.i.licebat.Quale eſt illud apl'i.Cõueniẽtibus vobis in vnũ iam non eſt cęnam dñi eam manducare.Apponitur qñqꝫ huic verbo ablatiuus ſine ꝑpoſitione vt tuo beneficio liber ſum.Et tu es magna vi animi ⁊ coꝛpoꝛis.Aliqñ etiam cum pꝛepoſitione: vt hęc res eſt in poteſtate mea. Ius eſt in armis.Omnes ſub cęlo ſumus.Suꝫ pꝛo tribunali.Sum in ludo litterario.Hoc eſt ab re.ideſt nõ decet: vel eſt indecoꝝ alienum abſurdum. A vobis eſt:videtur eſt ſicut verbum ẽ a Cicerone.ideſt verbum eſt Ciceronis.Quãdoqꝫ conſtruitur cum accuſatiuo mediante apud vel penes:vt hęc ſententia eſt apud Ariſtotelem. Interdum mediante ad. Et tũc eſt ſignificat expoſitum eſt vel vergit.Cęſar. Aquitania a Garumna flumine ad pyreneos montes: ⁊ eam partem quę eſt ad heſperiam. Ponitur nõnunq̃ ſine caſu aperte poſt vt in Exodo.Qui ẽ miſit me.Et illud.Quę ſunt quę fuerũt ⁊ quę poſt facta ſequentur.Aliquando eſt ſumitur pꝛo habes: vt non eſt ꝙ moleſte feras moꝛtem patris. Pręterea iungitur aduerbio vt hic illius arma:hic currus fuit. Item iungitur infinito alterius verbi:vt magnę laudis ẽ vacare ſapientię. Et aĩ foꝛtitudo ẽ aduerſa contẽnere. Huius verbi cõpoſita ſunt.Abſum.adſum. Deſum Exum apud veteres pꝛo extra ſum.Sic enim lictoꝛ in q̃buſdã ſacris clamitare ſolebat:hoſtis victus mulier virgo exeſto.hoc ẽ nõ ĩtroito. Inſuꝫ inter ſum.Obſum. Poſſum. Pręſum. Pꝛoſum. valde ſum.Gel. Platoni ⁊ ſocrati perfuit familiaris.Subſum ⁊ ſuperſum.

Sumen fit ex papillis ſuillis vno die poſt partuꝫ ſectis ac ſalitis. Mar.eſſe putas ſumen nonduꝫ ſic vbere largo effluit ⁊ viuo lacte papilla tumet. Plau.i cap.Quanta labes larido. quanta ſumini abſumẽdo.Alij putant eſſe lac ſuis extractũ ac denſatum ſue occiſa: vel quaſi rumen.i. mulieris mãma nomen a ſuggendo deductum.

Sũma eſt ſententię alicuius aut rerum de quibus verba fiunt collectio.Uirg.lib.iiij. Nauiget hęc ſumma eſt. huius dimi

nutiuum eſt ſūmula ideſt parua ſumma.

Sūmus.a.um.qđ eſt oīuꝫ altiſſimū: vt hic ſūmū locū in vrbe tenuit. Virg. Sūmoq; vlularūt vertice nymphe. Aliqñ dr̄ extremū. Cice.in horten. Vixit ad ſūmā ſenectutē valitudine optima. Virg. venit ſūma dies ⁊ in eluctabile tēpus dardanie. Aliqñ maximū quo nihil ſit maius: ſic iuppiter ſūm⁹ dr̄. Ci.li.ij.tuſ. Sūmū quo nihil ſit ſupius. Et a Virg. dictuꝫ eſt ſūme deuꝫ ꝓ maxime deoꝝ. Aliqñ laudabile gl'ioſuꝫ. Virg. Me ne igit̄ ſociū ſūmis adiūgere reb⁹ nyſę fugis. Hic Sūmitas. altitudo ex quo altior pars montis ſummitas dicit̄.

Summates principes in ciuitate qui ⁊ optimates ⁊ primates appellantur.

Summuꝫ pretiuꝫ eſt libertas. Teren.in an. Quod humani ſummum pretium perſolui tibi.

Summo.as. ſūmaꝫ facio. Hinc Cōſūmo.as. de quo alibi.

Sumati p ſingulas ſūmas. Apul. Oīa ſūmati tetigerat. Itē breuiter ⁊ oibus q̄ſi ſil' cōprehenſis. Ply. Sed vt de hac re ſummatim dicam. Hui⁹ ſignificātię ſūt. In ſūma: ⁊ ad ſummaꝫ quę ita ſignt ac ſi diceremus. Qđ vt ſūmatim cōprehendaꝫ. Quītilia. In ſūma nō recedo: fas eſt mihi inuitis ēt parētib⁹ pie facere. Ci.li.offi. Ad ſūmā ne agā de ſingulis cōem toti⁹ humani ſocietatē congregationē ⁊ cōciliationeꝫ colere tueri conſeruare debemus. Sed ſi ad ſūmum dicimus: ſiue ſummū: ſiue ad. ſignt ad plus. Ci. p Milone. Vnus aut ad ſūmū duo iuenti ſunt q̄ milones cām non ꝓbarent.i.nō plures q̄ꝫ vnus aut duo ex oibus: hoc mō dicendi frequenter vti ſolet Quintilia.per aduerbium ſemel. Et vt ſemel omnia complectar. ideſt in ſūma. In eundē ſenſuꝫ ēt q̄nq; ſumitur Breuiter. Quīti. Breuiter tñ lōge crudelitatis explicāda ſęuitia ē ex oibus quę ꝓtuli. leuiſſimū fuit ꝙ occiſus eſt. Ply. A reliq̄ vō gallia cultu viroꝝ morū dignatione āplitudine opū pſerēda breuiterq; italia veriuſq; ꝓuincia. Aliqñ ēt ſūmatim a ſūmus fit ⁊ ſignt p ſūma h' eſt alta col.lib.iij. Sin aūt eo vſq; exaruit.ſ. vineę truncus vt curuari non poſſit primo anno ſummatim ita ne radices eruas aut lędas ablaquęato.

Sūme aduerbiū a ſūmus ſignt maxie excellēterq;. Sumo.is.pſi. ptū.p ſimplex.m.ſignt multū ⁊ pęne nimiū mihi tribuo. Ci. p plā. Quāq; nō mihi tm̄ ſumo iudices neq; arrogo. Itē ſignt. Accipio. Sal. Epl'aꝫ ſup caput temere poſitaꝫ ſumit. Itē Eligo. Plau. Sumat aliquē ex ppl'o monitorē officij ſui. Item Cōduco. Ci. Quo ad.n.puentū quo ſumpta nauis ē: nō dñi eſt nauis ſꝫ nauigantiū. Itē Cōſumo. Terē.in adel. Hi ergo ītro ⁊ cui rei ē opus hilarē hūc ſumam⁹ diē. Itē Impendo. Idē in phor. nunc argentum attuli fructū quē lemni vxoris reddūt predia id ſumā.i.impendā. vt Do.exponit. Vñ ſumptus huius cōpoſita ſūt. Abſumo. Cōſumo. Deſumo. Aſſumo. Inſumo. pſumo. Reſumo. Tranſumo. quę hñt pe.pro.

Sumanus dicitur qui libenter ex alieno ſumit.

Sumanalia appellant̄ liba farinacea in modum rotę facta.

Sumptus.a.um.captus vel electus: vt ſumptus eſt cibus.

Sumptus.us.impenſa ꝙ pecunia impendatur vel exponatur. Ply. Qui eam domum magno ſumptu ędificauerat.

Sumptuoſus q̄ ī moderatū ſūptuꝫ facit. Sumptuoſa cęna in q̄ multū impēſę datū eſt. Cice. Preto. Expecta igit̄ hoſpitem tum minime edacem tum inimicum cęnis ſumptuoſis.

Sumptuarius.a.um.qđ ad ſumptus ptinet vt lex ſumptuaria q̄ de moderandis ſūptibus lata eſt. quā Cato Libariam appellat. Ci.preto. Ad fungos me tuos cōferaꝫ domū ſi habebo in denos dies ſingulos ſumptuarię legis dies cōferam. Tertul.in apole. ſic ſcribit. Leges ſūptū cōprimentes centū ęra nō amplius in cęnā ſubſcribi iubebant non amplius q̄ꝫ vnā inferre gallinā: ⁊ eā non ſaginataꝫ Centenarias appellauere antiqui cęnas ab impenſa centum ſeſtertiorum.

Sumptifacio.is. ſicut ſonat. Plau. Si nūc me ſuſpendaꝫ meam operam luſerim: vt pręter operam reſtim ſumptifecerim.

Sūmito clanculū ⁊ furtim īmitto. Sue. in Cęſa. Sūmiſſis non nunq̄ꝫ lictorib⁹ atq; militib⁹. Et ſūmittere eſt pmittere creſcere. Idē i eodē. Audita clade Titurianā barbā capillumq; ſūmiſerit. Nāq; ſūmittere barbā ⁊ capillū dicimur qñ neq; tondemus neq; radimus pmittentes ad enormitatē adoleſcere. Qđ ſpecimē ē maximi doloris. Id ēt pmittere ⁊ imittere dr̄. Aliqñ ſubdere ī cliare ſuppōere. Lucil. Sumittas alios ſi quos poſſe cēſeas. Aliqñ demittere. Virgi. Paſcite vt añ boues pueri ſubmittere tauros Hic ſūmiſſuꝫ humile dicimus. Cice. Neq; ſūmiſſuꝫ nimis neq; ſe nimiuꝫ efferentem.

Sūmiſſus humilis de quo mō. Virg. Sūmiſſi petimus terram Et ſūmiſſus murmurator q̄ non aperte loquit̄. Hinc ſūmiſſum aduerbiū. Sueto.in Aug. Naꝫ ⁊ ad cōem ſermonis tacentes etiam ſūmiſſim fabulantes prouocabat.

Suo.is.ſui ſutū ſarcino. Vñ ſutores qui calceos ſuunt. Et a ſue q̄dā hoc verbū deducūt q: huius aīalis pilis in ſuendo ſutores vtunt̄. Per tranſlatōeꝫ ſuere ponit̄ pro diungere nectere ligare ſtringere. Gel. Sed hi plęraſq; naues locris ſuebāt. Huius cōpoſita ſūt Aſſuo. qđ ē ad aliq̄d ſuo ſiue ſuēdo annecto. Cōſuo Circūſuo. Ply.li.vij. Etiā nūc ī britānico oceano vtiles corio circūſutę fiūt rates. De ſuo qđ ſutū erat diſſoluo. Sil'r Diſſuo. Cic.in Lęl. Tales igit̄ amicitię ſūt remiſſiore vſu eluēdę. Et vt Catonē dicere audiui diſſuendę magis q̄ꝫ diſcindendę. Exuo. Inſuo. Intus ſuo ſiue ligo. Val. max.li.i. Tarq̄ni⁹. M. Tulliū: duū virū: ꝙ libꝝ ſecreta ciuiliuꝫ ſacroꝝ ꝯtinētē cuſtodię ſuę cōmiſſuꝫ pecunia corrupt⁹. Petronio ſabino ſcribendum dediſſet culeo inſutū in mare abijci iuſſit. Interſuo īterpono intermitto. Perſuo in totuꝫ ſuo. Pręſuo ante ſuo. Reſuo rurſus ſuo. aliqñ ēt eſt ꝯtrium ſum ſimplici. Reſuimus eniꝫ quę ſuta ſunt: ſicut recludim⁹ quę clauſa. Sue. de Aug. Sumēti virileꝫ togam tunicā lati claui reſuta ex vtraq; parte ad pedes ꝯcidit. Subſuo ſubter ſuo. Tranſuo admoduꝫ acus trāſeo Columella.lib.vij. Media pars deſcripti orbiculi eadem fibula tranſuitur.

Suppar ex ſub ⁊ par. q̄ſi ęq̄lis. Amb.li.hexa. Preſtantiſſimum quoq; candiduꝫ r nunus eſt ⁊ viſui ſuppar gr̄a. Idem lib.de Abel. Tertiuꝫ genus eſt peccati q̄dē minoris ſꝫ ſupparis arrogantię eorum.ſ. qui datorem bonoruꝫ deum non negant ſed quę acciderint ea ſibi propter prudentiā ſuaꝫ cęterarūq; merita virtutum iure delata arbitrantur.

Supparus vel ſupparū.pe.cor. vtroq; mō dr̄ ꝓ gn̄e leuis atq; anguſtę togę: ꝙ eo ſuper īduamur. Luc. Suppara nudatos cingunt anguſta lacertos. Feſtus. Suppaꝝ veſtimētū puellare lineum: qđ ēt ſubucula: hoc eſt camiſia dr̄. Eſt ⁊ ſupparum nauiū inſigne. Sene.lib.xj.epl'aruꝫ ſcribit Supparum alexandrinaꝝ nauiū inſigne indiciū eē. Sunt.n. ſuppara vela velox quę ſupantēnas explicant̄: de quib⁹. Luc. Imaq; pandens ſuppara velorum perituras accipit auras.

Suppariū: velum tenuiſſimū ad ſcęnas velandas. Cic. de prouincijs conſularibus. Quibus cum iam ex orcheſtra heluat̄ antea poſt ſupariū ſolebat. Apul. ime. Oro te inq; aulęuꝫ tragicum dimoueto ⁊ ſupparium ſcęnicum complicato.

Supellex ⁊ h' ſupellectillis ⁊ h' ſupellectile. Nā ī plurali hęc ſupellectilia facit. In ablt̄ō ſingulari ſupellectile ⁊ ſupellectili. Var.li.ij. de anal'. Sępe itaq; ex eadē ſupellectili licet vidē. Supellex dr̄ domeſticum pr̄is familias inſtr̄m ſicut docent iuriſcōſulti apud quos titulus eſt de ſupellectili legata. Cuius noīe vt inquit Pōpo. cōtinent̄ menſę trappę amphora delphica ſubſelia ſcāna: lecti margaritę culcitra ⁊ oralia imperialia pelles. Aq̄minaria cādelabra lucernę ⁊ trulla vaſa ęnea vulgaria.i. quę non proprio ſunt loco attributa. capſę armaria vitrea eſcaria ⁊ potoria:

Suppilones dicti ſunt emaſculatores pędicones ꝙ ſubtus podicis pilos tundant.

Super ⁊ ſupra υπερυ εις ου λάτι νοίς καὶ Δασειαεις στρεϖεται. ꝓpōnes a ſupera ꝯducte idē ſignt. Sup q̄dē p Apocopen: ſupra p ſyncopē. Sup vtriq; caſui fuit ſupra acc'o tm̄. Et ſup ī ſignificato ꝯriat̄ ſubter: ſupra vō īfra. Qđ aūt q̄dā dicant ſupra cōtinuū eſſe: vt ſedeo ſup lapidē ſupra īteriecto ſpatio: vt nubes īpēdēt ſupra nos: nō vſq;q̄q; ſuatū eſt ab auctoribus. Aug.lib.vj.cō. vtrunq; īdifferenter poſuit de luce dei loquens. Nec ita erat ſupra mentem meam ſicut oleum ſuper aquā: nec ſicut cęlū ſuper terraꝫ ſꝫ ſupior:

q̄ ipſa fecit me ⁊ ego inferioꝛ q̄a factus ſū ab ea. Liui.lib. xliiij. Ubi citra muros ſupꝛa ſubterq̧ terraꝫ ꝑ dies.xxv.pugnatū eſt. Sciēduꝫ eſt ꝙ ſuꝑ ſeparata ⁊ ablatiuo iuncta mō ſiḡt de. Uirgi. Multa ſuꝑ priamo rogitās ſuꝑ hectoꝛe multa Modo In. vt Fronde ſuper viridi ſunt nobis mitia. Modo ꝓ vt. Idē. Uirg. Nec ſuꝑ ipſe ſua molitur laude laboꝛē. Iuncta vero accuſatiuo ſignificat vltra vt ſuꝑ Garamātes ⁊ idos ꝓferet impiuꝫ. Apul. Iā.n.ſuꝑ oppidū ꝓfectꝰ: nos citra reliq̄rat. Uirg. li.ix. abltō iūxit. Nocte ſuꝑ media.i. vltra mediā noctē. Et ē bōa elocutio: vt ſi dicas. Legi noctē ſuꝑ mediā. Aliq̄ñ deſuꝑ. Uir. Et ſuꝑ euallo ꝓſpectāt troes. Aliq̄ñ Ualde: vt his accēſa ſuꝑ iactatos equoꝛe toto troas reliq̄as danaū atq̧ imitis achillei. Qñq̧ abſolute ponit̃ in ſignificatiōe nāli. Plau. Hic atq̧ hic ſuꝑ ſubterq̧ premoꝛ anguſtijs. Qñq̧ ponit̃ ꝓ ſuꝑ ē. Uirg. Nec fuga iaꝫ ſuꝑ. Qñq̧ ꝓ īſuꝑ ⁊ āplius: idē Cui neq̧ apō danaos vſq̧ locus ⁊ ſuꝑ ipſi dardanide infenſi penas cuꝫ ſanguine poſcūt. Cōpoſita hꝫ ſiḡatiōnē nālē ⁊ cōponit̃ cum dictione īcipiente ab.a. vt ſupaddo. B. vt ſupbio. C. vt ſupcido. D. vt ſupduco. F. vt ſupflo. I. vt ſupincido. M. vt ſupmeo. P. vt ſuppono. S. vt ſupſedeo. U. vt ſupuacuꝰ. A. ſuꝑ fit cōpatiuū ſupioꝛ ſuplatiuū ſupꝛemus. Compoſita ſunt deſup. Inſuper. ⁊ deſup.

Superioꝛē ⁊ īferioꝛē dicimus fere. qñ de malis loq̄mur vt Dionyſius ſupioꝛ ⁊ Dionyſius īferioꝛ. Cū de bōis loq̄mur ſi tp̄s denotamus: ſupioꝛ ⁊ poſterioꝛ dicimꝰ: vt Cyrus ſuperioꝛ: ⁊ Cyrꝰ poſterioꝛ. Si vō dignitatē Maioꝛ et minoꝛ: vt maioꝛ ⁊ minoꝛ ſcipio. Et hoc de duobꝰ. Nā ſi de pluribus vtimur ſuplatiuo vel poſitiuo vt magnus Pōpeius. Alexāder magnꝰ. Supioꝛes cōpatiue: ſumptū ſiḡt q̄ magna ſupꝛa ſunt. q̄bus ꝯ̄rij ſūt īferioꝛes. Interdū hꝫ viꝫ poſitiui cū ītelligunt̃ ij q̄ ſūt ſupꝛa gradū q̄rtū: cognatiōis vel affinitatis ſicut īferiores. q̄ ſūt īfra ipſuꝫ gradū. Uar. lib. ij. de re. ruſ. Itaq̧ ꝓauos ac ſuperioꝛes de tremelijs nemo appellatus ſcropha.

Superbia eſt ſupergrediens elatio mentis.

Superbio. is. ex ſuꝑ ⁊ eo. is. b. melioꝛis ſoni gr̄a interpoſita. ⁊ e. in. i. mutata niſi velimus ſuperbio a ſupbia deriuatuꝫ eē. qō tū̄ nō abnuo. Superbio tū̄ nālē ab eo. is cōpoſitionē ⁊ ſignificationē paſſiuā hēre oñdit̃. Uñ q̄cq̄d ī aliq̄ re excellit: ſupbuꝫ dicere poſſumꝰ: q̄ſi ſuꝑ alia iens. Uir. Ceciditq̧ ſupbuꝫ ilion. hoc ē nobile magnificū. Ply. li. xxxvij. ſuperbio ꝓ ſupbus eo vel ſuperbus ſuꝫ poſuit. cū inq̄t hinc gēma certe apō Menandrū ⁊ philomeneꝫ fabule ſuperbiunt. Clau. li. iij. de rap. Phlegreis ſylua ſuperbit exuuijs. totumq̧ nemꝰ victoria veſtit. hoc eſt nobilitatur celebꝛatur illuſtratur.

Superbus elatus arrogās. Uirg. lib. iij. Stirpis achillee faſtus iuuenēq̧ ſuperbum. Aliq̄ñ nobilis magnificus excellens: vt hinc pp̄lm late regē belloq̧ ſupbū. Aliq̄ñ altus elatus. Idē arma petēs tiburq̧ ſupbū. Aliq̄ñ oꝛnatus. Ideꝫ Barbarico poſtes auro ſpolijſq̧ ſupbi. Aliq̄ñ opulētus: vt apud eūdē. Simul enſe ſupbum rhamentū aggredit̃. Aliq̄ñ iniquus vt quos illi bello pꝛofugos egere ſupbo. Antiqui ēt ſuperbos ꝓpter pompā funeris moꝛtuos dixere. Plau. in am. Faciaꝫ ego hodie te ſuperbum niſi hinc ab is.

Supcido. is. pe. coꝛ. ex ſuper ⁊ cado. Col. lib. v. Ne ſi tranſuerſa fuerit cicatrix celeſtem ſupercidentem aquam contineat.

Superciliū: ex ſuꝑ ⁊ ciliū. Supcilia data ſunt hois pilis breuibꝰ adoꝛnata q̄ q̄ſi geminis aggeribꝰ munimētū oculis ꝑſtarēt ne q̄d ſupne īcideret. ⁊ ſil̄ ſpēm ꝑberēt. hec ⁊ pariter ⁊ alterne mouēt̃. Supcilia dr̄ vltīa ꝑs frontis pilis veſtita q̄ cilijs ꝓminet. Sꝫ qñ his annuimꝰ his negamꝰ. Iō ſupciliū qñq̧ ꝓ faſtu ⁊ ſupbia ponit̃. Iuue. Si cū magnis virtutibꝰ afferes grāde ſupciliū ⁊ nūeras īdote triūphos Quāobꝛē ēt ꝓ eminētioꝛe loco ponit̃. Uirg. in Ge. Ecce ſupcilio cliuoſi tramitis vndā elicit Hiero. ī lib. nūeri. Illo moꝛtuo ī mōtis ſupcilio ꝯ̄ſcēdit moyſes cū Eleaꝫaro. Interdū pōit̃ ꝓ ꝯ̄uita te auſteritate ⁊ ſeueritate. Uñ ī ꝑap. Legimꝰ ꝯ̄uēiēs latio pone ſupciliū. i. grauitatē. Et apō Ual. max. legit̃ ſupciliū cēſoriū. Is vō cui ſupcilia poꝛrigūt̃ ⁊ ꝓminent̃ Sillo appellat̃.

Supcubo. as. pe. coꝛ. ſuꝑ iaceo. ſupdoꝛmio. Col. lib. viij. Perforatis tabulis q̄bus ouilia ꝯ̄ſternunt̃ vt grex ſupcubet.

Superduco q̄ſi ſuppono. Hier. ad Furiam Superducit mater filijs non nuticiū ſed hoſtē: non parentē ſꝫ tyrannū inflammata libidine vteri ſui ⁊ īter paruulos ſuas miſerias neſciētes lugens dudum noua nupta componitur.

Superedo pe. coꝛ. ſupermando quaſi poſt comedo. Ply. li. xix. Menāder e grecis auctoꝛ eſt aliū adentibus hete in pꝛuna toſtam ſuper ederint odoꝛem extingui.

Superogo. ex ſuꝑ. ⁊ e. ⁊ rogo ſignificat ſuptribuo. Aug. li. i. cō. Suꝑ erogatur tibi vt debeas. Et quis hꝫ aliquid non tuuꝫ.

Superexto. as. componitur ex ſuper ⁊ ex. ⁊ ſto.

Superficies dicit̃ que ex lineis ducitur. quia due linee coniuncte faciunt ſuperficiem vnius anguli vel acuti vel obtuſi. Dicta ſuperficis quaſi ſuperioꝛ facies.

Superficiarie edes inquit Caius q̄ in ꝯ̄ducto ſolo poſite ſunt quaruꝫ pꝛopꝛietas ⁊ ciuili ⁊ naturali iure eius eſt cuius ⁊ ſolum ſuperficiarius qui in alieno ſolo ſuperficiem habet ita vt certam penſionem pꝛeſtet auctoꝛ. Ulpia.

Supfoꝛaneuꝫ q̄ſi ꝓ ſupuacaneo ſydoniꝰ apollinaris vſurpat.

Superiacio. is pe. coꝛ. ſuperpono vel ſuꝑ extendo. Colu. lib. ij. Seminibuſq̧ detabulato ſuperiectis. Lac. de opi. Et ea viſcera foꝛmata in eum modum qui contexit vnicuiq̧ generi. ac loco aptus fuit ſuperiecta pelle.

Supincido. is. ex ſuper. ⁊ in ⁊ cado componit̃. ſignificatq̧ ſupꝛa in aliquem vel aliquid cado. Liui. lib. ij. Multiſq̧ ſuꝑ incidentibus telis incolumis ad ſuos tranauit.

Supermeo. as. ſuperfluo. ſiue ſuꝑ laboꝛ. Ply. lib. i. Quedaꝫ vō etiam dulces inter ſe ſupermeant alias: vt in fucino lacu.

Supernati dicuntur quibus femina ſunt ſucciſa in modū ſuillarum pernarum.

Supernia femina ipſa ita ſucciſa.

Supo. as. pe. coꝛ. ꝓꝑe ſiḡt ſupgredioꝛ. ⁊ q̄ſi ſupꝛa aſcēdo. Uirg. li. iij. Ge. Supant montes ⁊ flumina tranant. Ply. li. vij. Arboꝛes que q̄dē tāte ꝓceritatis tradunt̃ vt ſagittis ſuperari nequeāt. ꝑ trāſlationē ſupare ponit̃ ꝓ vincere. Uirg. Quid ſi idē certet phebū ſupare canēdo Itē ſupabundare: vt ſi ſuperent fetus pariter frumēta ſeq̄nt̃. Itē ſupuiuere. ⁊ q̄ſi ſupſtitē eē: vt q̄d puer aſcaniꝰ ſupat ne ⁊ veſcitur aura etherea. Itē reſtare. Ci. Deq̧ eo qō ipſis ſuperat alijs gratificari volunt. Et in eu. Colligite que ſupauerūt fragmēta ne pereant. Itē occidere. Uirg. Clam ferro in cautum ſuperat huius cōpoſita ſunt Exupero. abundo. Pꝛoſupero ſuperabundo.

Superus. a. um. pe. coꝛ. a ſuper. fit. Et q̄uis ſuperus ⁊ inferꝰ videant̃ eſſe poſitiua ſuperioꝛis ⁊ inferioꝛis. tū̄ in vſu ſuperi ꝓ celeſtibus ſiue viuis. Inferi autē ꝓ manibus ſiue moꝛtuis accipi ſolent. Superū mare adriaticum nuncupatur ꝑ reſpectum ad Tyrrhenum qō greci inferum vocauere.

Supernus. a. um. quod eſt ſupꝛa: vt ſuperna regio. hinc ſuperne aduerbium. quod ſignificat de parte ſuperioꝛe. Ply. Argentum ſuperne innatat vt oleum aquis.

Superſtruo. is. ſuꝑ edificio. Lac. li. vj. Manētibus. n. ꝓ̄ceptis eoꝝ q̄ ſolent ad ꝓbitatē erecte dari ignota illis ſupſtruemus ad perficiendam cōſumandāq̧ iuſticiam quam non tenēt.

Supſedeo. es. nō mutat. e. in. i. ſic̃ cetera a ſedeo cōpoſita. vt obſideo reſideo: ꝑſidio ſiḡtq̧ omitto. Et abltō ſepius ꝯ̄ſtruit̃. Ceſar con. i. Et ꝓpter multitudinē hoſtiuꝫ: ⁊ ꝓpter eximiaꝫ opinionē virtutis ꝑlio ſupſedere ſtatuit. Et lꝫ pꝛelio datiuꝰ eſſe videat̃. ꝑ ablatiuū tū̄ ſic reſolui opꝫ. pꝛelio ſupſedere. i. ſedere ſuꝑ pꝛelio. Quo iteꝫ mō Ci. li. iij. ad heren. locutꝰ eſt. Cōmode poterimus ꝑ̄ncipio ſupſedere cuꝫ tū̄ Sulpitio ſcribēs abltō ꝯ̄ſtruxerit. Tu ſi videbit̃ ita cēſeo facias vt ſi hēs iam ſtatutū quid tibi agendū putes in quo nō ſit ꝯ̄ſiliū tuuꝫ cū meo ſupſedeas hᷦ laboꝛe itineris. i. omittas ad me venire. Gel. aūt lib. ij. acc̃o ꝯ̄ſtruxit cū ait. Alia luce auis ī paſtū ꝓfecta eſt: cognati ⁊ affines opaꝫ quā dare rogati ſūt ſupſedent qui tū̄ accuſatiuꝰ reſoluit̃ in ablatiuū. Nam ſuper vtriq̧ caſui deſeruit. Hiero. contra Ioui. cum infinitiuo iunxit. Cice. rogatus ab hircio vt poſt repudium Terentie ſoꝛoꝛem eius duceret oīno facere ſupſedit dicens non poſſe ſe vxori

⁊ pħię pariter operam dare. Jdem ↄtra pelagianos ↄtō iun
xit. Unde ſuperſedendum huic labore cenſeo.

Supſto. as. ſupra aliq̄d ſto. Gel. Cū ſedenti aquila ſuperſtaret.
Q̄nq̈ʒ ſuperſtare eſt ſupereſſe vnde ſuperſtites dicti ſunt.

Supſtito. as. freq̄ntatiuū quo veteres vſi ſunt. ſig̃t ſaluo ⁊ inco
lumē reddo. enni⁹ regnūq̈ʒ vr̃ʒ vt ſoſpitent ſupſtitentq̈ʒ.

Supſtes q̄ ex mortuis q̄ſi ſolus viuus ſupſtat. Amb. li. i. offi. de
noe loq̄ns ait Qui ad ſemē oīuʒ reſeruat⁹ ſolus ex oīb⁹ ⁊ po
teſtate gn̄atiōis ſupſtes ē fact⁹ auctor future. Quiti. Defun
cta vxore liberis tn̄ ſupſtitib⁹. Supſtes quoq̈ʒ dr̄ q̄ ſalu⁹ ē
⁊ viuit iter viuos ēt ſine morte ſuoꝝ oium. Ter. in an. Deos
queſo vt ſit ſupſtes antiqui ēt teſtes ſuperſtites appellarūt.
Aliquando ſuperſtes pro pręſenti ſumitur. Plau. Superſti
tem vtrunq̈ʒ monui ne in viſſi abeant.

Supſtitioſi ꝓpetatē hn̄t vt Ci. li. ij. de nā deoꝝ tradit ex h̄ q̄ p̄
cultura deoꝝ ſupſedeāt q̄ ſine cā timidi ſūt: q̄ deū timēt i re
b⁹ ēt nō timēdis hi ſūt qui apō veteres totos dies p̄cabāt ⁊
imolabāt vt ſibi ſui liberi ſupſtites eēnt. Jō nō ſolū pħi veꝝ
ēt maiores oēs ſupſtitiōeʒ a religiōe ſepauerūt. Dis tn̄ ipor
tūa ieptaq̈ʒ religio ſʒ Gelliū ſupſtitio dici pōt. Lac. docet ſu
pſtitōeʒ ⁊ ſupſtitioſos dici q̄ ſupſtitē mēoriā eoꝝ colūt: aut
q̄ parētibus ſuis ſupſtites colebāt imagies eoꝝ domi tanq̈ʒ
deos. Supſtitio āt nihil aliud ē q̈ʒ falſi dei cult⁹: ⁊ ſic religio
colit deos ita ſupſtio violat vt iq̄t Seneca a quo ſupſtitio
dr̄ error iſanus. Ser. a ſupſtite ſupſtitio dcā q̄ aniculaꝝ ꝓ
pria ē q̄ mlťis p ętatē ſupſtites ſūt ⁊ q̄ reb⁹ inanib⁹ addictę
dū volūt videri nimis religioſę ſupſtitioſę fiunt ⁊ ita deli
rant Luc. refert q̄ ſupſtitio ſit ſupſtātiū rerū. i. cęleſtiū ⁊ di
uinaꝝ quę ſup nos ſtant inanis ⁊ ſupfluus timor.

Supſuʒ affluo. abūdo. Uirg. Auxilio vrbes italię pplicq̈ʒ ſup
ſūt. Interpū p̄eſſe ſig̃t reliquū eē. Enni. li. iij. anna. Inde ſibi
memorat vnū ſupeſſe laborē. Interdū ſupſtitē eſſe. Plau. in
aſi. Sicut tuū vis vnicū gnatū tuę ſupeſſe vitę ſoſpiteʒ ⁊ ſup
ſtitē. Interdū vicere ſupiorē eē. Uir. farrea q̄ blādo neq̄ant
ſupeſſe labori. i. vincere laboreʒ. Interduʒ ſupfluū eſſe. Gel.
Memini ego p̄toris docti hoīs tribunali me forte aſſiſtere
atq̈ʒ ibi aduocatū eū nō hēre. Et cū his qui verba faciebant
reclamaſſet. Ego illi ſupſuʒ: rn̄diſſe p̄torē feſtiuiter. Tu pla
ne ſuperes non ades: hoc eſt ſuperfluus ſupuacane⁹ es. In
terdū durare. Uirg. Primus ego in patriā mecum modo vi
ta ſuperſit. Interdum defendere ⁊ ad vocatum eſſe. Sue. de
Aug. Cunctari ſe ne ſi ſupereſſet eriperet legibus reum.

Supuacuus. a. um. qō nō eſt neceſſariū. Col. lib. iij. Itaq̈ʒ ſup
uacuū eſt hoc repetere iam tradita rōne terebrationis.

Supuacane⁹. a. um. idē qō ſupuacu⁹. Ci. Apio. cōfirmata ami
citia ⁊ pſpecta fide cōmemoratio officioꝝ ſupuacanea eſt.

Supuaganeus. a. um. a Uagor fit. Un̄ auis ſupuaganea dice
batur ab auguribus cū ex ſūmo cacumine vocem emiſiſſet.
Uaganeus ſimplex nō legitur. Unde ⁊ deriuatiuum eſt.

Supparaſitor. pe. cor. paraſito miniſtro. Plau. in am. Accedaʒ
atq̈ʒ hanc appellabo ⁊ ſupparaſitabor patri.

Supplāto. as. pedē ſuppono: ⁊ ſic a plāta fit Ci. lib. iij. offi. Con
tēdete dʒ q̈ʒ maxie poſſit vt vicat ſupplātare euʒ q̄ cū eo cer
tat ac manu depellere nullo mō dʒ. Per trāſlationē ſupplā
tare ſig̃t decipere. Hiero. ad Julianuʒ. Ego te nequaq̈ʒ deci
piā adulatiōe ne lubrica laude ſupplātē. Et ſupplantare ſub
tus plātare. Sicq̈ʒ a planto cōpoſitiuū ē. Col. li. iij. Sin autē
ipſaʒ vitē ſternere voles iuxta radicē ita ne ipſam lędas cu
rioſe fodito: ⁊ vitē ita ſupplātato ne radicē adrumpas.

Supplaudo. is. ex ſub ⁊ plaudo ſig̃t latēter plaudo. Hiero. ad
heliodo. Nec q̄ſq̈ʒ ſibi de corporis mūdi caſtitate ſupplau
dat: cū oē verbū ocioſuʒ qō locuti fuerunt hoīes ⁊ reddituri
ſūt rōnē i die iudicij. Hoc a me poſitū ē neq̄s plaudo ꝓ plo
do aut ↄ̄rio forte ſumat cū maxie differant. Plodere. n. ē q̈
tiēdo ſiue colligēdo ſonū q̄ndā facē ab q̄tio aliquātuluʒ ad
uerſū. plaudē v̄o ē vocē lęticię ⁊ exultatiōis ē i laudē cuiuſ
piā rei aut hoīs effere. Uir. li. v. ⁊ igēti ſonuerūt oīa plauſu.

Supplodo. is. pe. pro. ē q̄ſi ſuccutio ſiue pede ſiue alio ſigno Ci.
ad heren. Pedis dextri rara ſupploſione. Aliq̄n ſig̃t reijcio.

Dama. Hiero. Rogamus vt abſciſſis opinionibus ambigui
tatibuſq̈ʒ ſupploſis quid ſe habeat ſcribas.

Suppedaneum dicitur id qō ſub pedibus eſt dum ſedemus.
Augu. Et non tm̄ ſuppedaneuʒ chriſti quantū ſub pedibus.
ſeruoꝝ eius vos iudeos adduxit.

Suppedito. as. pe. cor. ſubiungo ſubmiſtro a ſub ⁊ pes pedis:
vel a pedito. as q̈ʒuis: pedito nō ſit i vſu: q̄ſi a pedio primiti
uo. Uar. Largiore cibatu ſuſtentare dʒ quo facilius lac ſup
peditare poſſit. Eſt ⁊ ſuppeditare opprimere. Ci. Nunc vi
deo in iudicio mecum contendere non vis vbi ſuppeditari
turpiſſimum: ſuperare pulcherrimuʒ eſt.

Suppeto. is. pe. cor. ſig̃t latēter ſeu p fraudē. Peto Ulp. Apud
Labeonē relatū ē: ſi ſilignario q̄s dixerit vt ſi q̄s noīe eius ſi
liginē petiſſet ei daret ⁊ q̄dā ex trāſeūtibus cū audiſſet petijt
ei⁹ noīe: ⁊ accępit: furti actionē aduerſus eū q̄ ſuppetijt ſili
ginario nō mihi. Nō. n. mihi negociū. ſʒ ſibi ſiliginarius geſ
ſit. Suppetit v̄o i tertia pſona ⁊ ſuppetūt ſig̃t i ꝓmptu ē: vť
ſuccurrit ⁊ hmōi. ply. Junior cui abūde ſuppetūt facľtates.

Suppetię ⁊ ſuppetias tm̄ hēmus a ſuppeto quo noīe. Ualla au
xiliū ſig̃ri exiſtimat: ſʒ magis ſubſidiū ē. Un̄ Plau. i epi. Au
xilia mihi ⁊ ſuppetię ſūt domi. Si. n. auxilia ⁊ ſuppetię ideʒ
eēnt: fruſtra alteꝝ eoꝝ poneref: pp qō ſciēdū ē q̄ ſic iter p̄ſi
diū ⁊ ſubſidiū itereſt: q̄ p̄ſidiū ſit auxiliū qō p̄ſtaf alicui ⁊ p̄
ſertiʒ qō ſatis vr̄ ad defenſionē fore. Subſidiū qō ad ſuccur
rēdū vēit ita ſuppetię ſūt q̄ ad rē ne labaf aut peat ſuſtētādā
mittūf: vt ē ad ſuccurrēdū oppidis ⁊ obſeſſis: multūq̈ʒ labo
rātib⁹ qō ſuccurſuʒ milites appellāt ⁊ ē fere idē qō ſubſidi
uʒ. Dictę ſuppetię: q̄r ſuppetūt opp̄ſſis. i. p̄ſto ſūt: ſiue ſuccur
rūt eis ⁊ a ſidis ſuppeditāf. Auxiliū v̄o ꝓp̄e ad augēdas co
pias atq̈ʒ vires ⁊ peti ⁊ mitti ſolet. Cęſar. cō. xij. Et nūciabāf
auxilia magna eq̄tat⁹ oppidanis ſuppetias vēif. i. i ſubſidiū

Suppetior. aris auxilior ſuccurro. Apul. lib. viij. At vobis faci
le eſt ſuppetiari miſerrimo ſeni.

Suppleo. es. q̄d ſignificet ex voce ſua demōſtraf. Uirg. lib. iij.
remigiū ſupplet ſocios ſiľ iſtruit armis. Et ſupplere eſt eq̄
re. Jdē ſi fętura gregeʒ ſuppleuerit aureus eſto. Ser. Si tot
agnos habuero quot oues h̄. n. eſt gregē p fęturiā ſuppleri.
Sūt q̄ h̄ verbū p ſimplex. p. ſcribi velint. vn̄ ⁊ ſuppellex.

Supplemētū qō ſupplef. Ci. Apio pul. cēſebant oēs ferre vt in
italia ſupplemētuʒ meis ⁊ bibuli legionibus ſcriberef.

Supinū a q̄buſdā dr̄ verbū pticipiale: ſicut gerūdiua ſunt noīa
pticipialia. Et hʒ duas terminatōes. ſ. um. ⁊ u. vt lectū lectu.
Qō in um finitur: hʒ ſignificationē actiuā. Sal. Legatos ad
Jugurthaʒ de iniurijs queſtū miſit. i. qui quęrerent. Jdem
Non mea culpa ſępe ad vos oratum mitto. p. c. hoc eſt qui
orent. Do. filiam nuptū dicimus: hoc eſt quę nubat. Do. vę
nū vęndo Spectatuʒ admiſſi ſumus. i. vt ſpectemus In. u.
vero ſignificationis paſſiue eſt iungiturq̈ʒ noībus adiecti
uis. Uirg. Nec viſu facilis nec dictu affabilis vlli: hoc ē qō
nec videri nec dici facile poſſit. Ply. Accipenſer piſcis rar⁹
iuentu: hoc eſt qui raro inuenif. Dicimus p̄terea dignū ſiue
indignū relatu. quod referaf. Jmpium factu ſi fiat. Horren
dum aſpectu: ſi aſpiciatur. Jucundum cogitatur. ſi cogitef.
Obſcęnum viſu. ſi videatur. ⁊ ſic de reliquis.

Supinus. a. um. qō iacet vētre cęlū v̄ſus. Juue. Cubat i faciem:
mox deīde ſupin⁹. Ponif nōnūq̈ʒ ꝓ ocioſo molli negligēti
q̈ʒ. Tractū a re ipſa. Qui. n. ſupini iacēt ocioſe molliter ne
gligēterq̈ʒ v̄gūt. Seneca ad lucil. Eſt q̄dē mi Lucilli ſupin⁹
⁊ negligēs q̄ i aīci mēoria ab aliq̄ regiōe admonit⁹ reducif.
Juue. Et mlťū referēs v̄ mecęnate ſupino. Jnde Supinior.
Mar. Nuſq̈ʒ v̄licię ſupiniorēs. Et Supin⁹ dr̄ mōtuoſ⁹. Hor.
li. car. Seu mihi frigidū p̄neſte ſeu tibur ſupinū. Eſt. n. ciui
tas i aſcēſu mōtis poſita. A ſupin⁹ fit Reſupin⁹ v̄ quo ſupra

Suppilo. as. pe. pro. rapio inuoluo cuʒ fraude a pilorum raptu
ſiue ab τι λεω cōplano. Plau. in tru. hęc cum video fieri
ſuffuror ſuppilo: ⁊ de pręda prędam facio.

Supplico. as. pe. cor. ex ſub ⁊ plico. eo q̄ genu politemq̈ʒ plica
mus cum a potentiore magnū aliquid precamur. Sunt qui
hoc verbū a placo deducant quaſi ſupplaco ſed grecum eſt

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

πλεκω. Eſt autē ſupplicare humiliter ⁊ cũ reuerentia prę cari. Cicę. in Lęl. Quaꝫ multa. n. quę nr̃a cauſa nunq̃ᵹ faceremus: facimus cã amicoruꝫ pręcari ab indigno ſupplicare tum acerbius in aliquē inuehi inſectariq́ᵹ vehementius.

Supplex qui flexis genibus p̃caẽ: a quo ſuppliciter aduerbiuꝫ.

Suppliciũ. ſupplicatio. Salu. Nõ votis neq́ᵹ ſupplicijs mulierib⁹ deoꝝ auxilia parãẽ: ſꝫ vigilãdo agẽdo bñ ɔſulẽdo ꝓſpera oĩa cedũt. Var. Boues ad victimas faciũt atq́ᵹ ad deorũ ſupplicia. Et ſuppliciuꝫ pęna ſiue tormentũ. Virg. Spero ẽt medijs ſi q̃d pia numina poſſunt ſupplicia hauſuꝝ ſcopulis.

Supprimo. is. pe. cor. ſubtus teneo. Ouidi. li. i. me. Supprimit exẽplo vocem. Vñ ſuppreſſus ſũmerſus. Juſti. Victi parſe innanes cõfugerunt ex q̃bus multę ſuppreſſę: multę capte. Aliquando ſuppreſſus ponĩẽ pro occulto. Seneca. Ẽ cuius operibus quędam edita alia ſuppreſſa ſunt.

Supra mõ p̃poſitio eſt. Virg. Olli cęruleus ſupra caput adſtitit imber. Mõ aduerbiũ. Sal. i Jug. Pauca ſupra repetã. Prępoſitio vero nũq̃ᵹ cõponiẽ: ⁊ vltra ꝓpriã ſiğationem qñq́ᵹ ponitur pro valde: vt ſupra morẽ ſupra modũ: ſupra iuſtuꝫ. Virg. li. ij. ge. Rara ſit an ſupra morẽ ſit denſa req̃ras. Antiq̃ ẽt ſupera ꝓtulerũt: ſicut infra ⁊ infera. Ci. in ara. Huic ſupera duplices humeros affixa videtur ſtella micans.

Supraq́ᵹ: ſignificat ſupra id quantuꝫ quod vel ſupra id quod. Sal. Corpus patiens inedię algoris ⁊ vigilię ſupraq́ᵹ cuiq̃ᵹ credibile eſt. i. ſupra id quantum.

Suprem⁹ extrem⁹. Virg. Qui ſupremũ comitẽẽ honorẽ. aliqñ dĩ ſũm⁹ alt⁹ maxim⁹. Sue. vex ſup̃mũ cęlũ ituẽtẽ ſtupidũ cubuiſſe. Ter. ꝑ ſup̃me iupiẽ. Sic dĩ ſup̃ma mľta ꝑ maxĩa

Supputo. as. pe. cor. Vide in dictione. Puto.

Suppudet pe. cor. aliquantuluꝫ pudet. Ci. Caſio. Puto te iam ſuppudere cum hęc tertia iam epiſtola ante te oppreſſit q̃ᵹ tu ſchedam aut litteram ſed non vrgeo.

Suppuro. as. pe. pro. Suppurare eſt apoſtema fieri. Col. li. vij. Hic idẽ ſanguis niſi emiſſus fuerit saniẽ creabit qui ſi ſuppurauerit tarde ꝓcuraẽ. Hinc Suppurãtia ſiue ſuppuratio dĩ cũ vlcus ad ſaniẽ tẽdit. Vocaẽ ⁊ Apoſtema hoc eſt ɔcurſus mali humoris in aliq̃ᵹ ꝑtem corporis a pure dicta. Pus n. ſanies ẽ. ⁊ q̃cunq́ᵹ humor i putredineꝫ verſus. Col. li. vij. Et cum maturuerit ſuppuratio reſcinditur ferro.

Suppuratorius. a. um. qđ ad ſuppurationem pertinet. Ideꝫ iõ miſcentur ſuppuratorijs medicamentis.

Sura poſterior pars cruris carnoſa quę tm̃ hoĩ ineſſe diciẽ reliqua aĩalia hñt crura ſine ſuris: lꝫ qñq́ᵹ ſumaẽ pro toto crure Virg. Suras vincire cothurno ελλήνιςι τοσφυρὸμ λεγεται ενθεμ λατινοι αγουσι λεξιμ.

Surus. palus: cuius diminutiuum eſt Surculus.

Surculus proprie eſt qui iſeritur. Germen vero qui in ſurculis naſciẽ. Hinc ſurculoſus. a. um. quod ſurculis abundat Ply. Ramis hyſſopi: ſurculoſam.

Surcľaris ⁊ hᵒ ſurcľare: vt terra ſurcľaris q̃ ſurculos gñat col. li. iiij. cõſiderãdũ ẽ anq́ᵹ paſtinem⁹ ſurcľaris nec ne ſit terra.

Surculaceus. a. um. Idem. Surculacea in folliculo ſunt raphano ſinapi rapo.

Surdus q̃ hꝫ aures obtuſas ab auriũ ſordibus q̃ in duritiẽ verſę marmora auriũ dñr nec ſinũt audire. Et tã paſſiue q̃ᵹ actiue. dĩ. Nã ſurdus q̃ non audit: ⁊ q̃ non audiẽ. Juue. Surda nihil gemeret graue buccina: ⁊ herbę ſurdę a Ply. dñr q̃ruꝫ noĩa nõ ſũt. Nõ. n. audiunt cũ ſint ſine noĩe. Et abſurduꝫ dictũ ẽ: q᷑ tale nũq̃ᵹ ẽ auditũ vľ q᷑ tale ẽ vt efficiat ne audiaẽ Surdũ itẽ dĩ cui⁹ odor ñ ſentiẽ: ꝑſius nec ſpirent cynnama ſurdũ. Et ea q̃ guſtũ amiſerũt exurdata dñr. Hor. i Ser. Feruida qđ ſubtile exurdãt vina palatũ. Referẽ etiã aduiſum. Ply. li. xxxvj. Ad hoc quibuſdam incurrit vmbra ſurduſq́ᵹ color ſit locus etiaꝫ ſurdus diciẽ in quo non facile auditur. Vict. lib. v. Etiaꝫ diligẽter eſt aĩaduertendũ ne ſit locus ſurdus: ⁊ vt in eo vox q̃ᵹ clariſſime vagari poſſit.

Surdaſter diminutõeꝫ ſurditatis ſiğt hoc eſt nõ plane ſurdus: ſꝫ vt ſic dicã. Surdulus q̃ pax ſurdus ẽ. Sũt. n. duo noĩa in aſter termĩata q̃ diminutiõem ſiğnt ſurdaſter ⁊ reclauaſter: cętera imitatiõeꝫ denotãt vt paſitaſter antoniaſter. oleaſter.

Surdo. as. actiuum eſt: ſurdum facio: a quo Exurdo: de quo in dictione. Surdus. apud. Hor. in Ser.

Surdeo. es. ſurdui ſurdus ſum: a quo Surdeſco ſurdus fio a q̃bus obſurdeo: ⁊ obſurdeſco.

Surgo. is. xi. ctum. ex ſurſum ⁊ rego: ſiğt erigo. Ter. Vt triduo hᵒ ꝑpetuo electo neq̃at ſurgere. Hic ſurgẽ vẽti dñr cũ veluti ſe erigẽtes flare icipiũt. Vir. Et flãdo ſurgẽtes ãmoꝝ hauſtros. Sic ɔ̃rio qñ flare deſinũt ponẽ ac reſidere dñr. Ideꝫ Cũ vẽti poſuere oĩſq́ᵹ repẽte reſedit flat⁹. Aliqñ ſurgẽ põiẽ ꝑ creſcẽ ſeu naſci. Idẽ Aſcaniũ ſurgẽtẽ ⁊ ſpes heredis iuli. Hui⁹ cõpoſita ſũt. Aſſurgo qđ ẽ erigor i alicui⁹ honorẽ officij vľ beniuolẽtię cã. Et ſic dtõ iũgiẽ. Vir. Vtq́ᵹ viro phębi chor⁹ aſſurexerit oĩs. i. honorẽ fecerit. aliqñ Aſſurgẽ poniẽ ꝑ Auſo. Aſſurgit muſę nr̃a camęna tuę aliqñ ſumiẽ ſimplr ꝑ erigẽ ſiue creſcẽ. col. li. ij. Colleꝫ molliter aſſurgẽtẽ montẽ ſublimẽ ⁊ aſperũ ſꝫ nemoroſum ⁊ hęrbidũ maxie ꝓbauerũt. Virg. li. iij. ge. Sꝫ iacet aggerib⁹ niueis iformis ⁊ alto terra gellu late ſeptẽq́ᵹ aſſurgit i vlnas ɔſurgo ſiľ Surgo. Sal. Cõſurrexere oẽs: ſiľq́ᵹ i eũ ipetũ fecerunt. Exurgo e loco ſurgo. Ci. Exurgite oẽs atq́ᵹ excitatũ. diſſurgo diuerſe ſurgo. Ply. li. xviij. Ecce tibi hęrbas tuas ſꝑgo peculiares ſtellas eaſq́ᵹ ⁊ veſpe ⁊ ab ope diſſurgenti oñdo. Inſurgo in aliquẽ iſilio. Lac. li. v. Nec eſt magnope mirãdũ ſi aduerſus hoiem iſta ſiunt cũ aduerſus ipſuꝫ deũ pp eandẽ cauſam inſurrexerit ẽt populus in ſpe cõſtitutus. Pręſurgo ante ſurgo. Reſurgo. rurſus ſurgo. Vnde qui reuixerunt reſurrexiſſe dicuntur.

Surrigo. as. pe. cor. Vide in dictione Rego.

Surrepo. is. pe. ꝓ. ſenſiꝫ ſeu ſubt⁹ aut latẽter ingredior. Hiero. ad Dama. Nulli periculoſuꝫ: nulli videaẽ eſſe blaſphemuꝫ ꝙ in apoſtolis inuidię maluꝫ diximus potuiſſe ſurrepere.

Surripio. is. pe. cor. latẽter rapio ſeu furor. Aliqñ in altũ tollo: ⁊ aliqñ ꝑ mendacẽ narrationẽ aliq̃d extorqueo ⁊ q̃ſi furor Hinc ſurreptũ pro furto: ⁊ pro impetratione quę fit a principe vel magiſtratu per falſam narrationem.

Surrhentũ. Oppidũ fuit Campanię a gręcis conditũ cum promontorio Mineruę: ſirenũ quondã ſedes. Hinc Surrhentina vina dicta ſunt: ⁊ ſurrhentini calices.

Sus. prepoſitio pro ſurſum accipitur: vt Suſpicio.

Sus. ſuis gñis. cõ. ẜm Priſ. Et diciẽ tã de feris q̃ᵹ de domeſticis. Cui⁹ diminutiuũ ẽ Sucula. Plau. i ru. Directa cũ ſuculа ⁊ porculis. A ſus ſit poſſeſſiuuꝫ Suinus. a. um. Var. Hic n. ɔciliator ſumę carnis daẽ pplõ. A ſuinus ſit diminutiuuꝫ Suillus. gręcę ãt υς diciẽ oliꝫ θιτης ab illo v̄bo dictus qđ diciẽ τιειν. quod eſt imolare. A ſuillo. n. pecore immolãdi initiũ p̃mũ ſumptuꝫ videẽ: cuius veſtigia: ꝙ initijs cereris porci imolãẽ: ⁊ ꝙ initijs pacis fędus cuꝫ feriret porcus occiditur. Suillũ pecus donatũ a nã dicunt ad epulandum.

Suſq́ꝫ deq́ꝫ fero. qđ ⁊ ſuſq́ꝫ deq́ꝫ hẽo dicim⁹. ſiğt ęquo animoſum: ⁊ qđ accidit non magnificatio: ⁊ interduꝫ negligo atq́ꝫ contẽno hoc eſt ſurſum an deorſum feratur res ꝑui facio.

Suſa. ę. ⁊ Suſa. oꝝ oppidum ⁊ metropolis perſidis. in Suſia quę ꝑſię ꝑs ẽ a ſuſo fluuio ſic vocata. Proper. Nõ tot achęmenijs armanẽ ſuſa ſagittis: ſpicula quot nr̃o pectore fixit amor. Hãc vrbẽ vt ſcribit. Ply. a Dario hiſtaſpis filio cõdita fuit. Ibi fuit regia Cyri lapide candido ⁊ vario: colũnis aureis ⁊ lacunarib⁹ gẽmiſq́ꝫ diſtincta cęli cõtinens ſimulachrum ſtellis micantibus inſignitũ ⁊ incredibilia multa. Ibi Aſuer⁹ ɔuiuiũ maxis diuitijs ⁊ delicijs copioſuꝫ celebrauit.

Suſpendo. is. Vide in dictione pendo.

Suſpicio. is. pe. corre. ſurſuꝫ aſpicio. Virg. Et męnia ſuſpicit vrbis. Interdũ Veneror. Lac. lib. ij. Et tñ factorẽ ipꝫ nemo ſuſpicit aut vereẽ. Cic. li. ij. officio. Itaq́ꝫ eos viros ſuſpiciunt: maximiſq́ꝫ efferũt laudib⁹. Sic ɔ̃ſpicio ꝑ cõtẽno. Suſpicere ẽt eſt reſpõdere. Virg. li. vi. Suſpicit anchiſes atq́ꝫ ordie ſingula pandit. Itẽ ſuſpectũ hẽre: vt apud Sal. in Jug. Per ideꝫ tempus Bomilcar cuius impulſu Jugurta deditionẽ quã metu deſeruit inceperat ſuſpectus regi ⁊ eum ſuſpiciẽs nouas res cupere ac perniciem eius dolo quęrere.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suſpicio.onis.Si cum venio iungatur:paſſiue accipiť vt veni in ſuſpitionem ideſt factus ſum ſuſpectus.

Suſpicioſus q̃ ſuſpicionē hꝫ.Teren.in adel.Oēs qb⁹ res nimis ſecūdę magis ſunt neſcio qūo ſuſpicioſi ad ꝯtumeliam oīa accipiunt magis ꝓpter ſuā impotentiā ſe ſemꝑ credunt negligi.Accipitur etiam qn̄qꝫ pro eo qui ſuſpectus eſt.

Suſpecto ſuſpectas mō̃ ſurſum ſpecto.Mar.Oculiſqꝫ ſuſpectans ſydera.Modo deorſum ſpecto.ꝛ ſic a ſub componitur.Mar.Sed ſuſpectat oculis deuorantibus draucos.

Suſpicio ſuſcipis pe.cor.a ſuſum vel ſurſum:quaſi ſurſum capio tam ad animū q̄ꝫ ad corpus refertur vt ſuſcepi onus:ſuſcepi voluptatē.i.accepi.Aliqn̄ Suſcipe eſt gignere.Plau. Qui geminos ex ancilla ſuſcepit liberos.

Suſcito ſuſcitas pe.cor.excito:plerūqꝫ viuifico.Nec tā ſanare languentē:viſus eſt inquit Seneca q̄ꝫ mortuū ſuſcitare.

Suſcitabulū:īcitamētū dr̃.Uar.Symphonia vocis ſuſcitabulū.

Suſpiro ſuſpiras pe.ꝓ.ſigt̃ ſpm̄ ab imo pectore traho.qđ ſolicitudinis ac doloris argumētū ē.Nā ex ſuis.ꝛ ſpiro cōponiť.Per trāſlatiōez ſuſpiraꝛ ē ꝯſiderare:ꝛ mō̃ dtō̃:mō̃ actō̃ iūgiť.Aug.li.v.ciui.dei.Inde fidei pign⁹ accepim⁹ q̄ꝫ diu peregrinātes ei⁹ pulchritudini ſuſpiram⁹.Hier.Carnes ęgyptia ſuſpirabāt.Iuue.Suſpirat longo nō̃ viſam tꝑe matrem.

Suſpirium ipſa ſuſpiratio:hoc eſt ab imo pectore ſpiratio.Et aliqn̄ ipſa ſpirādi difficultas.Eſt.n.morbus q̃ ex pulmone fit qui ꝛ ſuſpiratus dr̃.Ouid.Et ſuſpiratibus hauſtis.

Suſpirioſi:qui ſpirandi difficultatē patiunť:vel quibus vitioſa eſt reſpiratio quos gręci aſthmaticos vocant.Ply.li.xx. Podagris cum articuloꝝ morbis decoctum cucumerem in aceto illinunt preſentaneo remedio ſuſpirioſis prodeſt.

Suſtineo.es.pe.cor.a ſurſum ꝛ teneo ſigt̃ patior.Hie.ad ruſti. Si negociatores ſęculi tāta ſuſtinēt vt ad incertas ꝑueniāt perituraſqꝫ diuitias:q̄đ xp̄i negociatori faciēdū ē q̃ vēditis oībus q̄rit precioſiſſimā margaritā.Aliqn̄ alo.reficio.Liui. Milites fluuiatili piſce ꝛ hęrbis ſuſtinebanť:ideſt cibabātur.Uir.li ij.Ge.Hinc patriam paruoſqꝫ nepotes ſuſtinet.

Suſtento.as.frequentatiuū:ſępe aut ꝯtinue ſuſtineo : manuteneo:nutrico.Lac.li.iiij.Incredibili bn̄ficentia genus humanum ſuſtentat:ꝛ quaſi paterna indulgētia fouet.Et li.v.Nō̃ amplius quęrit q̄ꝫ vnde vitam ſuſtentet.

Suſtentaculum:dicitur quod aliquid ſuſtinet.

Suſtollo.is.ex ſurſū ꝛ tollo:ſuſtuli ſublatū apud veteres ī vſu fuit.Diome.Tollo tuli:qđ ī cōpoſitiōe ſuſtulti facit.Ei⁹ tm̄ ꝑfecti inſtās apud veteres ſuſtollo:nūc vō̃ attollo:ſuſtuli ꝛ ꝙ ē ſuſcepi ſiue humi.Nā queādmodū de mr̄e dr̄.Pepit filiū Ita de pr̄e.Suſtulit filiū.Aliqn̄ Suſtuli capiť pro educaui.Uir.li.ix.Męonio regi quē ſua licinia furti ſuſtulerat.Aliqn̄ ſurſū tuli.Idē.Suſtulit exutas vīclis ad ſydera palmas. Aliqn̄ Erexi ſuſcitaui.Aliqn̄ Abſtulit:vt iubꝫ ꝛ ſblata r̄pōt

Suſiana:ꝓuincia Aſię:vt li.vj.refert.Ptolo.quę a ſeptētriane terminať aſſyria.Ab occaſu babylonię adiacet.Ab oriente hꝫ perſidē.A meridie partē ꝑſici ſinus.Cuius ciuitates inſignes Tariana ꝛ Suſa.in qua templum dianę ſuſię.

Suſurrus ꝛ Suſurriū paruū ꝛ ſūmiſſuꝫ murmur.Hor.li.i.car. Leueſqꝫ ſub noctē ſuſurri.Hiero.Suſurrus auium inq̄t li.ꝯ Iouī.Idem in Iob.Et quaſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij eius.Declinatur ēt hoc ſuſurrū.Ouid.lib.vij. me.Procrin adit:linguaqꝫ refert audita ſuſurra.

Suſurro.as.furtim ꝛ ſūmiſſa voce loquor.Teren.Iam ſuſurrari audio ciuem atticā eſſe hanc.Idem.Syrus cuꝫ illo nr̄o cōſuſurrant conferunt.Hinc inſuſurro a conſuſurro.

Suſurro.onis.qui ſuſurrat qui occulte maledicendo odium in aliquē aut diſſenſiōnē molitur verbā facticium eſt vt apud apl̄m.Suſurrones detractores deo odibiles.

Sutores.qui calceos ſuunt.Proprie enim artifex calceorum ſutor appelletur:cum ille qui ſuit pannos elegantius ſarcinator quam ſutor dicatur.

Sutates dn̄r qui quaſi continue ſuentes vel ſtantes in ſutrina. Plautus in aul.Sedentarij ſutates diabathrarij.

Sutura:quā ſutor in ſuendo facit:q̄ꝫuis ꝛ de alijs rebus per ſimilitudinem dicať futura cor.Celſus li.viij.Raro caluaria ſolida ſine ſuturis eſt:ꝛ id caput firmiſſimum atqꝫ a dolore tutiſſimū eſt ex cęteris in quo ſuturę pauciores ſunt:eo capitis valitudo cōmodior eſt.

Sutorius.a.um.qđ ad ſutorem ꝑtinet:vt Ars ſutoria.Inſtr̄m ſutorium.Sutoriū atramentuꝫ appellať tinctura q̃ ſutores pelles ꝛ calceos tingunt.Ci.Iā pater eius accuſatus a.M. Antonio:ſutorio atramento abſolutus eſt.

Suterna:ipſa ſutura:ſiue opus ſutorium.Uar.Quod ſuternas facere inſcius nihil homo agis.

Sutrina pe.produ.locus vbi calcei ſuuntur.ꝛ venduntur:a qua ſutor dicitur.

Sutella:doloſa aſtutia:a ſimilitudine ſuentium dicta.

Sutilis ꝛ hoc ſutile penultima correpta quod ſutuꝫ eſt.Unde coronę ſutiles dicūtur ſicut pactiles coronę:ꝛ veſtis ſutilis conſutilis ꝛ inconſutilis.

S ante y

Syagros:latine aper.dr̃ nā quod apud gręcos σῦς.apud nos ſus.ꝛ αγριος.ferus dicitur.

Sycheus cum diph.nomen proprium.

Sycos latine ficus.Neuius.hodie ſycos mihi recens fuit.

Sycomorus.pe.ꝓ.ficus fatua grādior συκος ficus μωρος fatuus:quę ꝛ Mariſca dr̃.Dioſco.ſcribit ſycomoꝝ eſſe arborem magnā ſilem arbori ficuū habentē lactis multitudineꝫ cuius fructus nō̃ egre ex ſūmitatibus ramoꝝ ſicut ficus:ſed ex ramis ipſis.Et eſt dulcis ſilis fructui ficus agreſtis.Grana eius ſunt minora quā grana ficus:ꝛ non maturanť niſi radantur inſtrumēto ferreo.Et naſcitur multum apud rhodum:ꝛ in locis vbi abundat frumentum.

Sycophanta:aduerbū dr̃ ficoꝝ comeſtor.ωπότου φαγεῖντας συκους hoc eſt a ficis edēdis.Poniť ꝛ ꝑ calūniatore Nā aiunt atticos iuuenes ſolitos in hortos irrūpere ficoſqꝫ deligere.Quā ob cām lege eſt ꝯſtitutū vt q̃ id feciſſent capite truncarenť:quā pęnā q̃ ꝑſequerenť ob paruula detrimēta ſycophātas appellatos.Alia rō̃ ſumiť apud Syneſiū grāmaticū gręcū q̃ ex duobus ſeruis cuiuſdā viri gręci alter ficus q̃ domi paratę erant abſumpſit:alter q̄s ꝓrſus exediſſet ignorabat.Querēti eas dn̄o a ſonte inſons accuſat⁹ eſt.Herus vtriqꝫ calidā aquaꝫ ꝓbuit:ſolus q̃ deliquerat euomuit. Ex quo natū eſt id nomē ſycophāta.i.calūniator:qꝛ inſontē falſo crimine calūniabať.Sycophātia:mendaciū calūniatqꝫ fallacia.Plau.Per fallaciam quā amabam abduxit a lenone mulierē.Neqꝫ pudnit id ętatis ſycophantis ſtruere Sycophantiſſo ſycophantiſſas:ſycophantias ſtruo.

Sycoſis:morbus quē nos ficum ſiue Mariſcā appellamus.

Syene:vrbs in ꝯfinib⁹ ęthiopię atqꝫ ęgypti ſupra Alexādriam verſus meridiē q̄nqꝫ milib⁹ ſtadijs ſub tropico cancri directe locata.Un̄ ſole exiſtēte in cancro medio ſolſtitij die ſupra verticē ciuitatis cadens nullā ꝓrſus in ea vmbraꝫ facit: vt inq̄t Ply.li.ij.Luc.li.ij.Umbras nuſq̄ꝫ flectente ſyene.

Sygęū promontoriū troię:ſic dictuꝫ ꝑꝑ herculis taciturnitatē: qui prohibitus hoſpitio ſimulauit abſceſſum ꝛ inde contra Troiam per ſilentium venit quod συγη dicitur.

Syla per ſimplex.l.mons lucanię:ꝛ ſylua in illo ſic dicta quaſi συρα.i.tracta hoc eſt latronibus frequentata:vt Sal.de fugitiuis.In ſylua inquit ſyla fuerunt.

Sylla cum duplicato.ll.fuit romanus nobilis ex antiq̄ ſcipionum familia.Hic catenas Iugurthę manibus iniecit.Mithridatē cōpeſcuit.Socialis belli luct⁹ repreſſit.Cinnę dominationē fregit:ꝛ Mariū proſcripſit.Fuit l̄ris gręcis ꝛ latinis:doctiſſimus.Facundus acer aīo grandis:ita vt dicat Salu.dubitari potuit fortior an fęlicior eſſet.Nam fęlix eo dici voluit ꝙ de inimicis Marianis fęliciter vltus fuit.Inde dictator factus ita rē̃p.ſuppreſſit:vt nemo illo inuito nec bona:nec patriā:nec vitam retinere poſſet.Tandē pediculari morbo interijt.Scylla vero per.c.aliud ſignificat.De quo loco ſuo:ſed nota ꝙ ratio militat cōtra vſum iſtius cacographię:qꝛ per iota ſcribi oportet ſylla quaſi ſyllaba ſed cor-